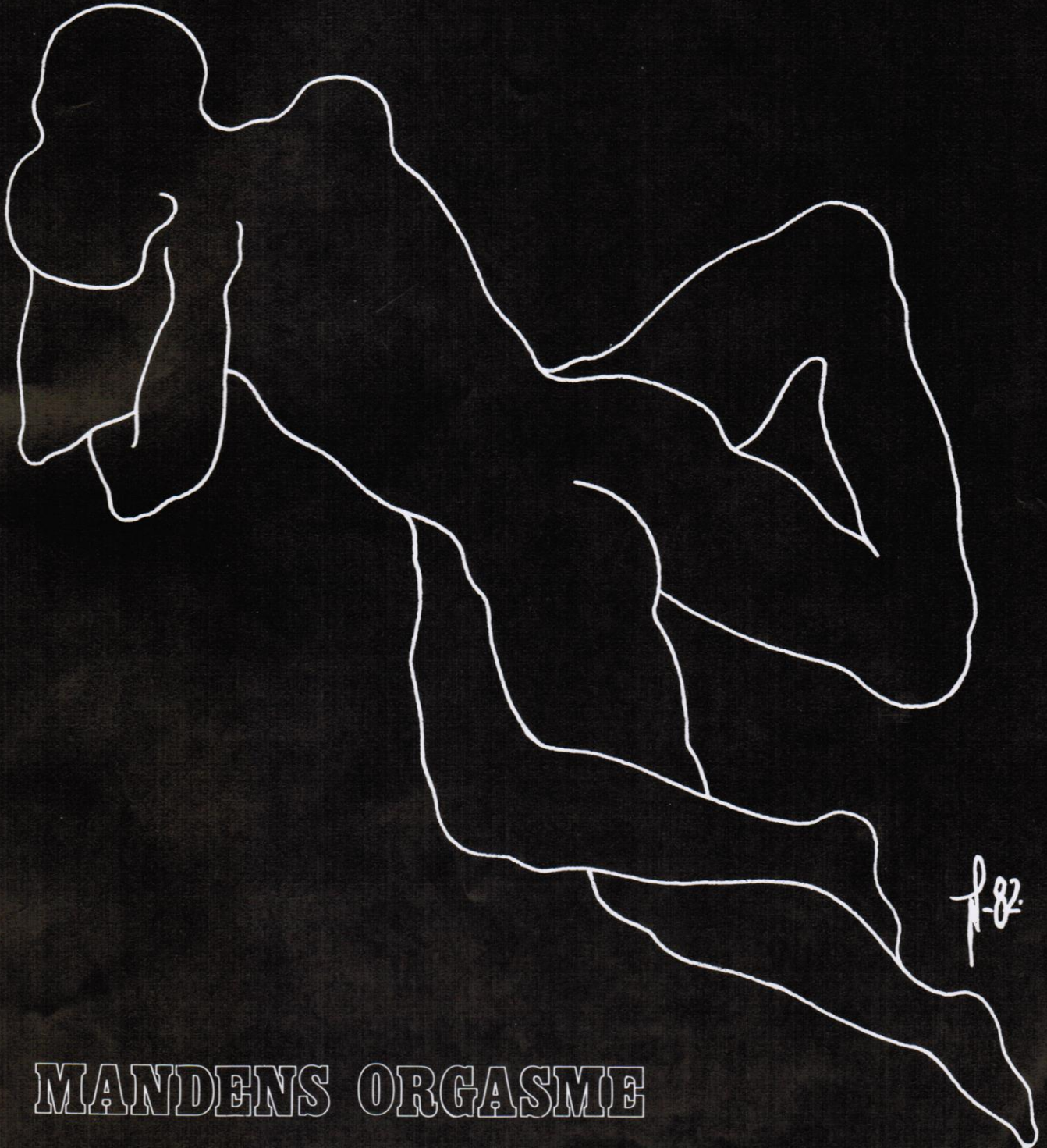
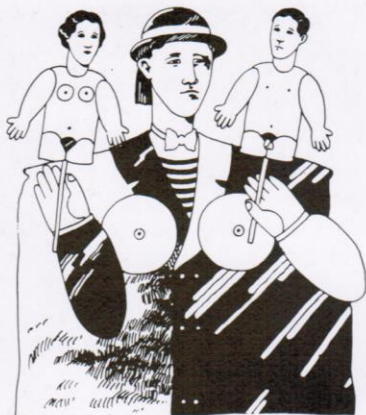

SEKSUAL POLITIK

10 Årg.
NR 1 1982
Kr 17

MANDENS ORGASME

INDHOLD:

Orgasmesnak, interview m. Bent Petersen...	s. 5
Orgasmen, mandens biologiske belastning...	s. 9
Hvordan var dit sidste nys?.....	s. 11
Seksualpolitik's støttefest.....	s. 14
Nu kan det fortælles, BBF i Århus.....	s. 16
Debat.....	s. 21
Kønspolitiske ø-lejre.....	s. 22
Anmeldelser.....	s. 24
Mandens krop.....	s. 26

SEKSUAL POLITIK

POSTBOX 1023
1007 KØBENHAVN K
KONTAKT-TLF.: 01-199691

GIRO: 7 25 11 14

ABONNEMENT: 50 KR

REDAKTION & LAY-OUT

Klaus Hansen (ansv.)
Kurt Overaa
Anne-Birthe Juhl Hansen
Dorthe Rasmussen
Morten Haahr

Medvirkende ved lay-out:

Bjørn Christensen

Rødstrømperne
Kvindehuset, Gothersgade 37
1123 København K
Tlf. 01-142804
Introduktion: Kontakt kontoret

Lesbisk Bevægelse
Kvindehuset, Gothersgade 37
1123 København K
Tlf. 01-142804

Grevinde Danners Stiftelse
Nansensgade 1
1366 København K
Tlf. 01-147484

Kvindehuset
Havnegade 22
8000 Århus C
06-125447

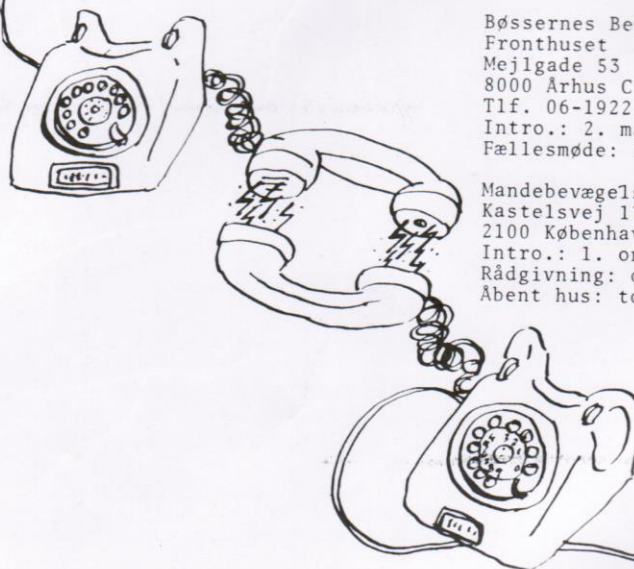
Forbundet af 1948
Landsfor. for bøsser og
lesbiske
Knabrostræde 3
Postbox 1023
1007 København K
Tlf. 01-131948

Faglig Ligestillingsgruppe
for bøsser og lesbiske
Postbox 1023
1007 København K

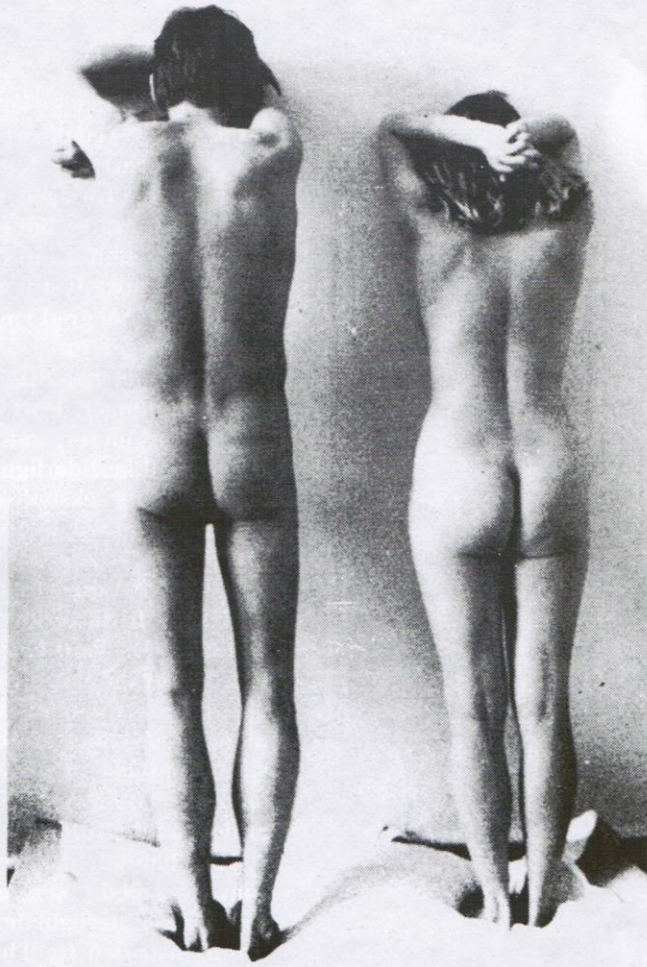
SMIL (for. af
sadister og masochister)
Box 49
2800 Lyngby
Tlf. 01-267839
Rådgivning: onsd. 19-20

Bøssernes Befrielsesfront
Fronthuset
Mejlgade 53
8000 Århus C
Tlf. 06-192255, tirsd. 18-19
Intro.: 2. mand. hv.m.
Fællesmøde: 1. mand., 3. tirs.

Mandebevægelsen
Kastelsvej 17
2100 København Ø
Intro.: 1. onsd hv.m. 19,30
Rådgivning: onsd. 19.30
Abent hus: torsd. 19.30

TRYK: Eks-skolen
SATS: Lillian Pedersen
LAY-OUT: Barfodsformidlingen

Seksualpolitiske hovedpunkter

Hvad vil vi:

Vi kæmper for en seksualpolitisk revolution. Vi vil en omvurdering af seksualitetsbegrebet. Vi vil nedbryde patriarkatet og kapitalismen og kæmpe for en socialisme, som tilfredsstiller det enkelte menneskes behov. En følelsesmæssig og seksuel frigørelse starter i vores egen tilværelse her og nu, men kan kun realiseres i et fuldt udviklet socialistisk samfund.

Vi vil tvinge venstrepartierne til at beskæftige sig med seksualpolitik. Vi vil bekæmpe deres borgerlige puritanisme og traditionelle kønsrolleadfærd. Både en indre og ydre revolution er nødvendig.

Samfund:

Vi kæmper for et socialistisk samfund, hvor folket og ikke profitten bestemmer, og hvor den private ejendomsret er nedbrudt. Det patriarkalsk-kapitalistiske system skaber et slavesamfund, som udbytter lønarbejderen, undertrykker minoriteterne og systematisk ødelægger det enkelte menneskes lystbetonede udfoldelsesmuligheder.

Vi kæmper for, at folket selv ud fra dets behov skal afgøre, hvad der skal

produceres, hvorfor og hvordan, idet vi kræver retten til meningsfyldt og lystbetonet arbejde. Vi vil bekæmpe den overhåndtagende materialisme, hvor alt gøres op i tal. Vi kæmper mod kvindens stilling som dobbeltarbejdende, mod hendes status som arbejdskraftreserve, og for hendes økonomiske selvstændighed, — men ikke på kapitalismens og mandssamfundets præmisser!

Samliv:

Vi kæmper for en seksuel frigørelse fra den mandsdominerede kultur. Den patriarkalske kernefamilie skal nedbrydes, dels fordi den opretholder og videregiver det normalitetsbegreb, der skaber forfølgelse og undertrykkelse af mennesker, der tænker, føler og handler anderledes. Først når den hierarkiske, patriarkalske kernefamilie som institution ikke længere eksisterer, har alle lige muligheder for at leve sammen på den måde, de har lyst.

Følelse, krop og seksualitet:

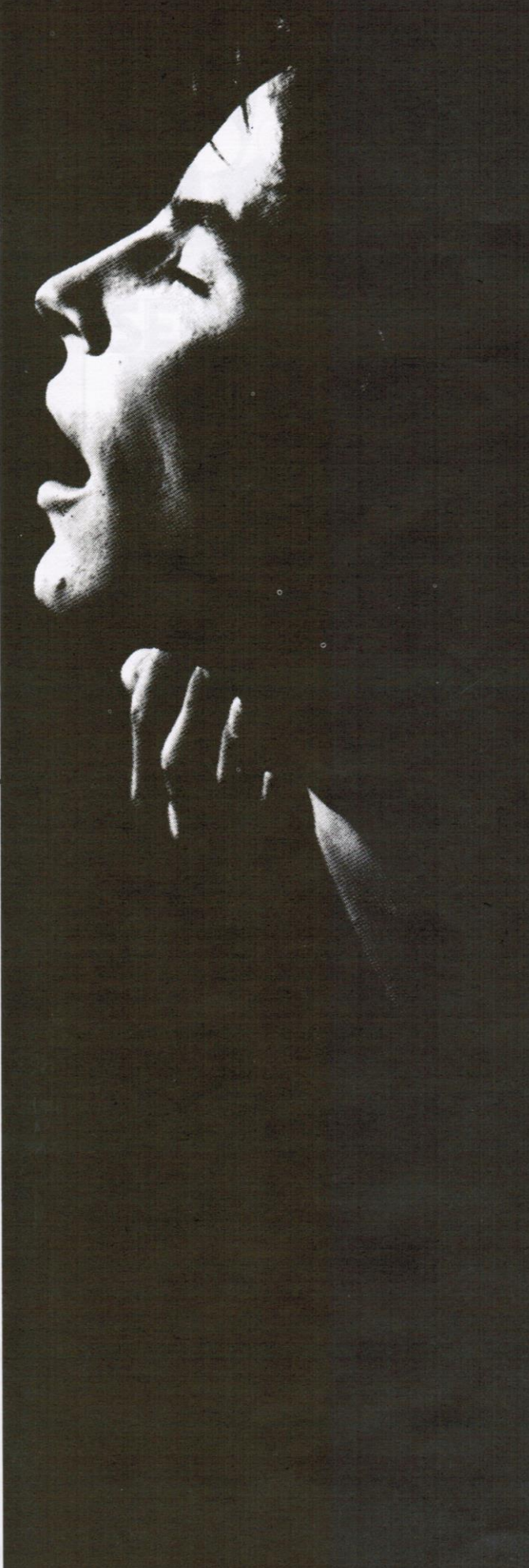
Vi kæmper for en udvidelse af seksualitetsbegrebet, således at følelser, seksualitet og intellekt ikke adskilles. Alle må have ret til at vælge seksualpartne-

re, som de har lyst til, når blot det er frivilligt og til gensidig glæde. Vi kræver alle seksuelle tabuer ryddet af vejen. Alle må kunne elske og onanere med glæde og uden skyldfølelse.

Kroppens erogene muligheder skal frigøres, og det genital-fixerede, heteroseksuelle samleje må ikke favoriseres. Alle skal have retten til selv at klage, hvad der er tvang, og alle skal have retten til at sige nej! Vi kæmper for alle gruppers ret til at være seksuelle.

Frigørelsen:

Vi kæmper for at nedbryde de undertrykkende kønsroller. Vi støtter aktivt kvindernes kamp mod undertrykkelse, og kræver at manden frigør sig fra sin undertrykkende og undertrykte rolle. Frigørelsen skal omfatte alle grupper i samfundet. Uden børnenes frigørelse er en seksualrevolution umulig. Vi støtter de lesbiske og bøssernes kamp for frigørelsen. De er forrest i seksualrevolutionen, og kan ikke skilles fra den. Vi solidariserer os med de grupper, der kæmper for at nedbryde patriarkatet og kapitalismen. Lesbisk Bevægelse, Bøssernes Befrielsesfront, Kvindebevægelsen, Mandebevægelsen, Kollektivbevægelsen.

LEDER

"Hvorfor er der så langt til Bangkok?" spørger to af de mandlige redaktører fra Modtryk's forlag i en kronik i Information den 10. marts og indvarsler måske en ændring i forlagets udgivelsespolitik på det seksualpolitiske område. Bangkok er nemlig ikke bare en by i Thailand, men samtidig symbolet på udlevelsen af "den skamløse lyst". Seksualiteten har siden de glade 60'ere i for høj grad været italesat: der er blevet talt og skrevet meget om seksualitet på den danske venstrefløj, men det har oftest været i form af tørre teoretiske afhandlinger. Forfatterne kræver nu "manifestationer som nærer, uddyber, frisætter og legitimerer vores smukke liderlighed. (. . .) som nedkæmper bornerthed og seksualiserer vores omgangsformer."

Samtidig med denne kronik kom en ny tysk film om bøsser "Taxi zum Klo" op i Grand i København. Den kan ses som et eksempel på den "autentiske porno" som forfatterne efterlyser, idet hovedpersonen gør det, som Paul Gazan og Niels Westberg drømmer om: han lever sin seksualitet i al dens mangfoldighed ud. Han vedkender sig sin liderlighed, og filmens mange og mangeartede sexscener er både smukke, varme, intense og provokerende. De er med til at nedkæmpe — også venstrefløjens — bornerthed, og derfor er det så præftfuld og vigtig en film.

Men han gør det i et miljø og med nogle partnere, som lever med i og er indforstået med de seksuelle udfoldelser. Liderligheden er gensidig. Det er den ikke i kronikhistorien fra Thailand. Her ligger der et økonomisk udbytningsforhold til grund for oplevelsen, og den for for "levendegjort" pornografi er ikke bare et eksempel på en levendegørelse af skamløs og direkte seksualitet. Det er også en seksualitet hvor kvinden — vi havde nær sagt som sædvanlig — er i et underdanigheds- og afhængighedsforhold til manden. Og hvor er vi så henne? Får forfatterne i virkeligheden ikke blot "syndsforladelse" for deres vilde aktiviteter i Bangkoks sexverden ved på sædvanlig mande- og venstrefløjsmåne at "italesætte" oplevelserne, for nu at bruge deres egen terminologi? Bliver Århus og Bangkok ikke symboler i en fin teori, der tjener til at legitimere deres oplevelser.

Tilbage er imidlertid stadig at fremhæve, at vi er enige med forfatterne i, at en ændring af venstrefløjens forhold til seksualitet er tiltrængt, og at vi trænger til en seksualisering af vores omgangsformer. Vores eget udgangspunkt trænger også til en revision. Vi har nu i flere år troligt bragt vores seksualpolitiske hovedpunkter i starten af hvert blad; de sidste par gange med nogen betænkelighed. De klinger lidt vel meget af revolutionær romantik.

Men venstrefløjen har brug for en seksualpolitik. Den vil vi gerne være med til at formulere, og vi vil også gerne have læserne til at være med i arbejdet. Hvad er seksualpolitik i 80'erne? I ord, i handling — i et blad som SEKSUALPOLITIK. Skriv til os med forslag til nye seksualpolitiske hovedpunkter, eller konkrete bidrag til bladet. Vær med til at forme bladets linje.

red.

I efteråret 1981 udsendte Informations forlag en antologi om mænds orgasmer, *Hengivelser* redigeret af Tor Nørretranders. Antologien er en forlængelse af den artikelserie og debat som udspandt sig i Informations spalter i sommeren '81. Nogle af artiklerne har et personligt udgangspunkt og beskriver enkeltpersoners kvaler med orgasmen. Andre er skrevet af psykologer og prøver at tegne et mere generelt billede af

de psykiske mekanismer, der indvirker på mandens orgasme. Endelig er nogle artikler skrevet af læger, der forholder sig til den fysiske side af sagen.

Læst i sammenhæng tegner der sig nogle tendenser og problemstillinger, som går igen i flere af bidragene. Interviewet med sexologen Bent Petersen tager udgangspunkt i nogle af disse emner.

ORGASMESNAK

Fantastisk meget seksualitet er dæleme så højtidelig. Jeg oplever virkelig nogen gange, at når to mennesker går i seng med hinanden, så kunne de lige så godt gå til alters. Det er samme ophøjede alvor de går til biddet med. Der er den der tyste stemning — neddæmpede højtidelighed. Man kommer ikke syngende og dansende op til alteret, vel? Man sidder ikke der og skriger halleluja og alt er fryd og gammen; det er anstændigt oppe ved alteret. Det er ned på knæ og så bøjer man hovedet og præsten hvisker. Det er meget andagtsfuldt. Sådan går folk jo i seng med hinanden, for vi mænd er så sårbare, for tænk, hvis pikken falder — og for mange mænd skal der ikke meget til før pikken falder — og så er vi så ulykkelige, og den anden ligger der med skyldfølelser — hvad har jeg nu gjort? Det er en suppedas uden lige. Hvorimod jeg synes, at man sgu skal grine og pjatte og holde pauser. For hvis der ikke sker noget nu, sker der nok noget om lidt. Det er ikke enten-eller. Det er vigtigt, at lysten er til stede og helt i forgrunden, og her må mange mennesker nok indrømme, at de ikke er ret liderlige sammen med en person de bor med. Det er blevet en vane. Men vaner kan man lave om på og forandre, hvis man udforsker sin seksualitet og gør noget ved den. Ens seksualitet kan udvikle sig et langt liv igennem.

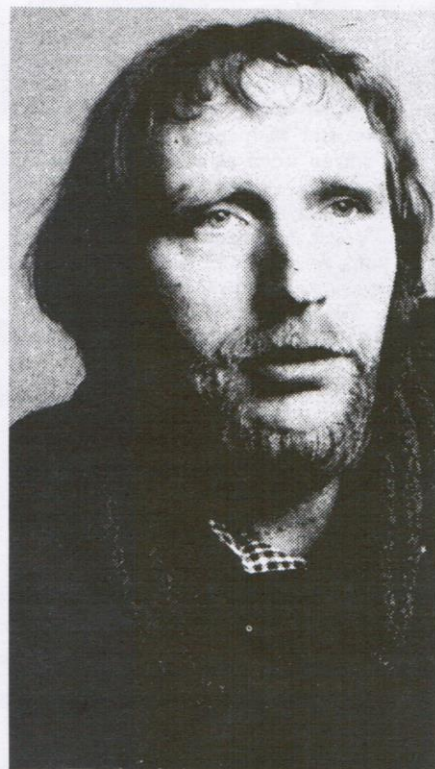
— Det er et gennemgående træk i de fleste artikler i *HENGIVELSER* at forfatterne skelner skarpt mellem hvad de kalder udløsning og orgasme. Fortæl noget om din holdning til den skelnen.

— Ved at arbejde med kvinder på klinikken fandt jeg ud af, at de kunne få en udløsning, som de følte i kønsdelene, og en orgasme hvor kroppen og hjernen var med. Og så tænkte jeg på, at det var jo i grunden meget skægt, for det kendte jeg fra mig selv, idet jeg kunne få en sædafgang, som jeg mærkede i kønsdelene, og så kunne jeg få en orgasme, som bredte sig fra kønsdelene og ud i kroppen og eksploderede oppe i hovedet. Så begyndte jeg at snakke med mine mandlige klienter

om det, og det var tydeligt, at for mænds vedkommende er der helt klart to former, og den ene form er en følelse i og med at man får sædafgang, og den kan gradueres. Den kan være meget heftig, og den kan være som at stikke tungen ud af vinduet. Så kan mænd også få en orgasme, som helt klart er en seksuel udløsning af hele kroppen med eksplosion oppe i hjernen, hvor hjernen for mit vedkommende i hvert fald er tanketom.

— Det vil sige, at selv den mest kraftige sædafgang, som man kun føler omkring pikken, det vil du ikke kalde en orgasme?

— Nej, det vil jeg ikke. Jeg vil graduere begge dele, for mine orgasmer kan også være større eller mindre. Men det er klart,

at man kan komme ind på grænseområder, men stadig må jeg fastholde, at en meget kraftig udløsning ikke har noget med en orgasme at gøre. Men det er et meget svært område, og jeg har endnu ikke læst noget, hvor man ikke blander begreberne sammen. Vi mangler virkelig en definition.

— Jeg oplever ret tydeligt, at når jeg onanerer, får jeg mest udløsninger, mens jeg måske nok kan opleve orgasmen, når jeg boller med en anden person. Tror du det er en generel oplevelse?

— Både og. For jeg har hørt og læst mange heteroseksuelle mænd udtale, at de får orgasmer, når de onanerer, men kun udløsninger når de boller med en

kvinde. Men jeg er begyndt at spekulere på om de i det hele taget får orgasme. Det er jeg meget usikker på, for jeg har prøvet på at checke det selv, og jeg kan godt få orgasme når jeg onanerer i og med at jeg bruger nogle meget stærke fantasier, men en orgasme som jeg kan få sammen med en partner, den får jeg altså ikke når jeg onanerer. En orgasme kræver et psykisk samspil i hvert fald for mig, og fantasi er jo noget psykisk, så for at få en onani-orgasme kræver det nogle fantasier, hvorimod en onaniudløsning ikke kræver en pind fantasi, det er jo noget mekanisk.

— *Hvor ligger så mænds problemer med orgasmen, for problemerne har vi jo åbenbart?*

— For mig at se er der ikke ret mange mænd der får orgasme. Og hvad er det så for nogle mænd, jeg taler om? Det er klientmænd, som man så vil sige er mænd, der har problemer. Men er det nu det? Mange af dem kommer jo i første række, fordi de har forhold til kvinder, der har orgasmeproblemer, og det burde ikke nødvendigvis betyde, at mændene også havde det. Tværtimod mener de ofte, at de fungerer udmærket seksuelt. Så viser det sig, at det har de faktisk, de får ikke orgasme. Når jeg så i øvrigt snakker med mænd ved foredrag, i Mandebevægelsen og andre steder, så kommer jeg også frem til, at der er mange mænd, der ikke får orgasme. Ret så mange mænd går altså i dag i graven uden at have oplevet en orgasme.

For mig er seksualitet lig med sensualitet, — noget med lystfølelser i hele kroppen som gerne skulle pirres, vækkes og forstærkes. Og det kræver jo at hele kroppen involveres, hvorimod pik-i-hul syndromet — kønsdelenes forening — ikke kræver anden aktivitet for mandens vedkommende end at pikken bliver pirret, så den bliver stiv, puttet ind og så får han sædafgang.

— *Jo, men man kan jo godt ville den der sensualitet i et bol, men hvis man f.eks. er bange for at få sædafgang for tidligt, så opstår der vel en angst, og så bliver man vel afsporet fra sensualiteten?*

— Jamen, den vil jeg ikke hoppe med på, for der er ikke noget, der hedder at man kommer for tidligt. Alle mænd kender den refleks der træder ind, hvor man ved at nu er der ingen vej tilbage, nu kommer sæden. Og her reagerer mange ved at tænke på tipskuponen og alt muligt andet ubehageligt for at bremse sædafgangen. Og så kommer der ingen orgasme, for

man har koblet hjerneaktiviteten fra. Men i det øjeblik man ligger med sin partner og har kørt nogle ting op, og man kan fornemme, at nu er sæden ved at komme, og man så kører med og lader den komme, så er muligheden for at orgasmen også kommer til stede, og så forstår jeg ikke hvad du mener. Hvornår skulle det være for tidligt?

— *Jeg synes godt, at jeg har kunnet opleve, at selv om jeg lader være med at bremse, at hvis det hele sker hurtigt så bliver orgasmen eller udløsningen svagere end hvis jeg har haft et længere forløb.*

— Jo, men så er det kroppen, der siger at den ikke er med endnu, men kønsdelene er parate, og de bliver så påvirket. Og her er vi inde på det område, hvor de allerfleste klager fra mænd kommer, at de aldrig nogensinde bliver rørt på pikken. Heteroseksuelle mænd kan med tårer i øjnene sidde og sige, at de kun bliver berørt på skulderbladene, og det er når de ligger i missionærstillingen, og hvis det går meget højt kommer der to fingre ned på rovballerne. Pornografiens billede af at kvinder elsker at sutte på mænds pikke er jo løgn. Det er tværtimod et meget stort tabuområde for mange kvinder, og noget af det mest ulækre de kan forestille sig er at komme det der urinrørshanevæsen ind i munden. Det er noget kloakagtigt. Så for mange mænd betyder det jo så også, at kroppen ikke er med i det seksuelle, som kun bliver noget med en forening af kønsdelene.

— *Nu kunne det godt lyde som om, at det var vigtigt, at kønsorganerne blev berørt, men jeg kan da opleve det modsatte, nemlig at berøringen bliver for koncentreret omkring kønsorganerne, og så når resten af kroppen ikke med.*

— Jo, men den koncentration omkring kønsorganerne er jeg enig i sker, og den er netop medvirkende til hele den præstationsangst, som meget dræber mandens orgasme. Mænd tror, at det lykkeligste for en kvinde er, at hun har en pik oppe i skeden, jo større og jo mere udholdende — jo bedre. Det ved man rent videnskabeligt er noget flip. Skeden griber om det, der kommer op hvadenten det er en blyant eller — hvad ved jeg — en spegepølse. Det er ikke pikkens bevægelse i skeden, som giver kvinden orgasme. Men det tror mange mænd efter alle de pornografiske eventyr, som de har læst i et hav af blade. Det giver en angst for ikke at kunne præstere den af dem selv forventede lagenakrobatik. Og den angst hos manden ødelægger

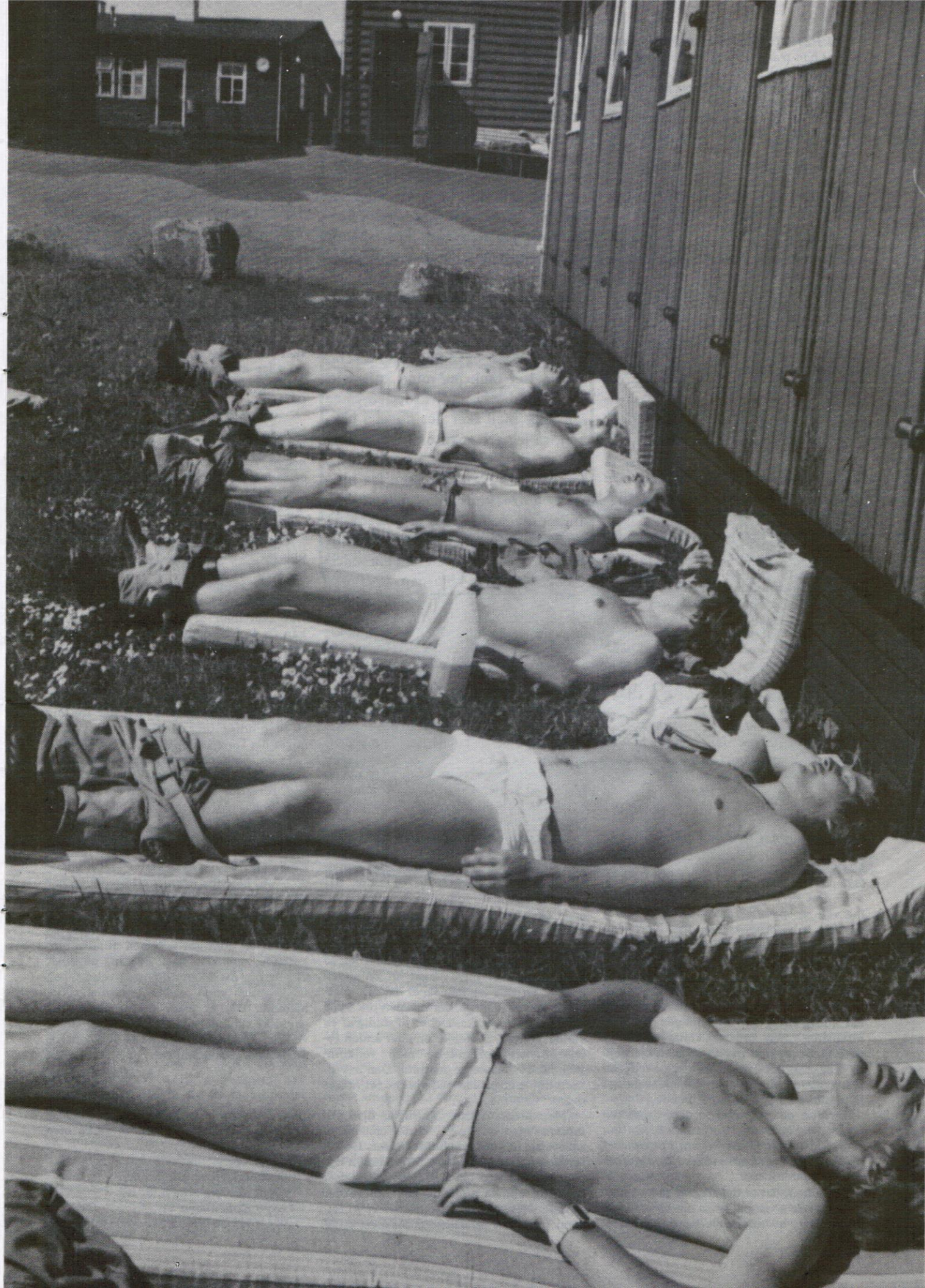
Jeg ved med mig selv, at jeg har ikke oplevet så intens en orgasme, som jeg kan opleve. De mest intense orgasmer jeg har haft, har nok været nogle, hvor hjernen har været involveret, men ikke totalt og ikke så jeg har haft et black-out. Den stærkeste oplevelse har været den eksplosive befrielse — den totale kropslige udtømming med en efterfølgende voldsom afslappelse. Stjernetåger? — nej, det lækreste er den efterfølgende total-udmattelse, hvor det er tydeligt at hele kroppen har været med, for så kan jeg simpelt hen ikke rejse mig op. Al energi har forladt mig. For mig er det efterspil vigtigt, hvor orgasmen får tid og lejlighed til at sive ind og forplante sig i kroppen. Onaniudløsninger? — de varierer meget. For tiden er de sandelig meget på det jævne uden ret megen lystfølelse.

nok de fleste orgasmer hos heteroseksuelle mænd. Og hos bøsser er vi såmænd ovre i nogenlunde det samme billede. Her findes præstationsangsten også.

— *For at komme tilbage til det at være spontan, så oplever jeg, at hvis jeg er umiddelbar og bare giver mig hen og ikke prøver at holde igen, så risikerer jeg at komme ret hurtigt, og så får jeg en udløsning og ikke en orgasme. Men hvis jeg får sat bremsekodserne i på de rigtige tidspunkter, så kan jeg hæve mig op på et højere niveau, og kan gøre det et par gange, så kan jeg komme så langt op, så jeg også har hele kroppen med, og så er orgasmen hjemme.*

— Masters & Johnson siger i *Homosexuality in Perspective* fra 1979, hvor de sammenligner homoseksuelle og heteroseksuelle parforholds seksualitet, at heteroseksuelle er fantastisk målrettede i deres samlejer og går direkte til kønsdelene, mens lesbiske og bøsser gør meget mere ud af at varme kroppen op, de bruger 'teasing' — at drille — og når de oplevede at partneren var ved at komme, så holdt de op og begyndte at koncentrere sig om andre dele af kroppen. Sådan kunne de gøre mange gange, indtil de folte, at nu måtte der ske noget. Og det er en af de ting der er orgasmebefordrende. Det er det du snakker om, når du siger at sætte bremsekodserne i. Du bremser lysten til at komme ved at gå væk fra kønsdelene og koncentrere dig om andre dele af kroppen, så psyken bliver koncentreret på andre kropsdele, som jo aldeles ikke behøver at føles ubehagelige. Den type bremsekloids er ikke hæmmende, men kan tværtimod hæve en op på et andet plan. Her spiller samspillet en stor rolle. Men mange bremser psykisk ved at begynde at tænke på andre ting, samtidig med at de stadig bliver påvirket på kønsdelene. Så splittes den psykiske og den fysiske oplevelse, og det er hæmmende for orgasmen.

Sol, måne og stjerner. Al logisk tænkning, — den form for harmoni man befinder sig i, den skipper man totalt. Det er en form for ekstase, virkelig varmt, lækkert, omfavnende, dejligt og samtidig meget stærkt og euforiserende. Det eksploderer indeni hovedet og reaktionen er næsten hallucinationer, hovedpine og svimmelhed. Orgasmen kommer fra hjernen og kommer væltende fra hjernen ned igennem kroppen. Ved selv den kraftigste udløsning er jeg altid til stede, mens jeg under orgasmen ikke er ved mine fulde fem. Jeg er lidt bange for orgasmerne, for jeg er den type, der helst skal bevare kontrollen. Jeg er bange for at glide over i et andet bevidsthedsplan. Jeg oplever den kun sammen med nogen, jeg er tryk ved og kender godt både fysisk og psykisk.

— I HENGIVELSER siger Preben Her- toft, at han tror, at nogle af mandens van- skeligheder ved at få orgasme skyldes en angst for intimitet. Her bruger han homo- seksuelles sexvaner som eksempel, idet han siger, at de er karakteristiske for en maskulin måde at opleve sex på med til- fældige møder, engangsknald og ophid- selse ved det fremmede. Elementer der giver en stærk seksuel ophidselse som han siger i sidste ende er bremsende for orgas- men, fordi der mangler intimitet.

— Det lyder, som om bøsser er nogen, der har parksex ret så ofte, og det frem- hæver sexologiske afhandlinger om bøsser jo også, men der findes da masser af ho- moseksuelle som lever i tosomhed og som ikke er promiskuøse, men de er selvfølgelig sværere at få øje på når holdningen til ho- moseksualitet er så negativ, som den stad- ig er — også i Danmark. Men OK, lad os tage de mænd, der går i H.C. Ørstedsparken og boller hver aften — de findes jo — og de har selvfølgelig mange seksuelle kontakter. De boller, men får de orgas- me? Det ved vi jo ikke. Men hvis nu de fik orgasme, ville de så jage hver aften i par- ken? Måske hvis orgasmen i går var så lækker, at de må have en i dag også, men rent psykologisk vil jeg nok stille et stort spørgsmålstegn ved det. Jeg tror ikke de får orgasme, jeg tror, at de netop søger den. Er det så, som Preben siger, fordi de ikke kan give sig hen? Ja, hvad intimt er der ved at møde et totalt ukendt menne- ske på en mørk parksti. Du har en genital kontakt, men vi har jo lige fundet ud af, at orgasmen kommer via hele kroppen, som bliver gejlet op sammen med et men- neske, som man har lyst til at være sam- men med. Men går ens fantasier på at det skal være anonym sex, så er det OK, men der er så mange faktorer, der skal falde i hak.

— Flere af forfatterne i HENGIVEL- SER taler også om betydningen af den tværribede muskulatur. De siger, at mænd når de boller ofte spænder nogle muskler f.eks. i endeballerne, i lårene og omkring underlivet. Hvis man har svært ved at nå frem til orgasmens hjernetomme tilstand, kan det så ikke skyldes de mus- kelspændinger? Vil vi ikke nemmere kunne nå orgasmetilstanden ved at lære at lade være med at spænde musklerne?

— Det er individuelt. Nogle får orgas- me ved at spænde fantastisk meget. Det gør jeg selv. Andre spænder ikke. Men det, at jeg spænder hele min krop bloke- rer overhovedet ikke for min egen orgas- me. Jeg vil da sige, at muskelsammen- trækninger for mange kan forstærke ud- løsningens kvalitet. Muskelspændinger har indvirkning på udløsningen og dens intensitet, men orgasmen har noget at gøre med det rent psykiske, med hjernen, og det har ikke noget at gøre med den tværribede muskulatur. Den kan de sgu ikke blokere oppe i hjernen med.

— Men du definerer jo også orgasmen meget eksklusivt, og ifølge den definition er det jo meget få der nogensinde oplever orgasmen. Er det så en værdifuld defini- tion?

— Jamen, det er det da, for så kan mar da begynde at se på, hvad det så er for et seksualitet, vi mænd løber rundt med

Første gang jeg fik orgasme som 20-årig var sammen med en pige under samleje i forbindelse med en sædafgang. Det var en fantastisk op- levelse, fordi i det øjeblik jeg lavede samlejebevægelser og jeg lavede be- vægelse inde i hende, fik jeg sædaf- gang og hele min krop gik med sæ- den. En direkte bevægelse ind i hen- de, hvor jeg forsvandt ind i hende og samtidig med den bevægelse steg vi opad og svævede langt ud i ver- densrummet. I dag får jeg helt klart kun orgasmer med et menneske, som jeg har en psykisk åbenhed overfor. Det er nogle stærke fornemmelser omkring mine kønsdele, som spreder sig udi kroppen, men samtidig med sker der noget i hjer- nen, så jeg er tanketom. Og så sker der en bevægelse fra hjernen ind i kroppen, så fornemmelsen fra hjer- nen og fra kønsdelene på en eller anden måde mødes og smelter sam- men. Sædafgangen kan også sprede sig ud i kroppen, men den går aldrig op og siger bang i hjernen.

Det er da fantastisk vigtigt, at vi finder ud af, hvor buret inde vores seksualitet er. Tænk bare på hvordan 'man' ser på mandskroppen. Du får ikke mange udover bøsser til at mene, at mandens krop er smuk — for slet ikke at tale om mandens kønsdele.

— Prostatas betydning bliver også nævnt flere gange i debatten om mandens orgasme.

— Rent fysisk er prostatas betydning jo den, at sæden for 98% vedkommende består af sekret fra kirtlen, der hedder prostata eller blærehalskirtlen. Resten er sædceller. Så er der bøsser der siger, at de får to former for orgasme: een, når pik- ken alene bliver stimuleret, og een, som er en dybere indre form for orgasme, når prostata bliver stimuleret ved analsex. Her er vi også ude i et område, hvor vi rent vi- denskabeligt ved fantastisk lidt, for ud- over den rent fysiske berøring af prostata ved anal samleje, hvad betyder det så rent psykisk at blive 'taget' af en anden mand? Så vidt jeg kan se, er det ikke lige- gyldigt hvem det er, der har den pik oppe og massere prostata. Det er jo stadig af en vis betydning, at der er en eller anden fø- lelsesmæssig forbindelse med vedkom- mende, der masserer prostata. Den bety- ning det samspil har ved vi ikke ret meget om.

Men prostata kan naturligvis også sti- muleres med en finger, så det er ikke en oplevelse, der er forbeholdt bøsser. De he- teroseksuelle mænd, der efterhånden op- dages, at de også har seksuelle lystfølelser omkring endetarmen, de kan opleve det samme. Hele endetarmsområdet er jo føl- somt, men det er samtidig det mest tabu-

befængte område for heteroseksuelle mænd. Her kommer vi ind på homofobi- en; det ord, der ikke som mange tror be- tyder angsten for bøsser, men derimod angsten for de homoseksuelle følelser, hver mand har i sig. Masser af heterosek- suelle mænd oplever en angst for disse følelser. To ting kan især påvirke deres angst for homoseksuelle følelser, og det er følelser omkring brystvorterne, der tradi- tionelt ses som feminine, og så følelser omkring endetarmen. Hvis man er RØV- liderlig, som det vist hedder, er man pr. definition bøsse. Det kan en heteroseksuel mand ikke være, og derfor lukker han af for følelser i de områder.

Men det er da klart, at prostata spiller en eller anden seksuel rolle i og med at det er her sæden kommer fra, og rent ud- løsningsmæssigt kan man også mærke for- skel på, om der kommer lidt sædmængde ud eller meget. Men om dens betydning for orgasmen, her er vi atter på gyngende grund.

— Jeg har indtryk af, at solstrålehisto- rien i HENGIVELSER kommer fra Tor Nørretranders, der er begyndt at gå til noget kropsterapi, og via den har han lært at få løst op for sin krop og sine muskel- spændinger, så han nu oplever stærkere orgasmer end tidligere. Hvad er din hold- ning til det?

— Er det nu stærkere sædafgang han oplever — eller stærkere orgasmer? Man siger jo, at fornemmelser skal flyde frit gennem kroppen, og f.eks. taler Reich om muskelpansret, der hæmmer orgasmen. Det skal man bryde ned, så energierne kan flyde frit, og det er vel også det de er inde på i diskussionen af de tværribede musklers betydning, men så er det bare, at jeg stadig ikke mener at det er det, der giver orgasmen. Det intensiverer udløsning- erne. Jeg må gentage, at det der for mig at se hindrer orgasmen er rent psykisk, noget der foregår oppe i hjernen.

— Jo, men mange psykiske blokeringer får jo fysiske udtryk, og man kunne vel godt forestille sig, at det også var tilfældet med orgasmen, så et muskelpanser bliver et fysisk udtryk for en psykisk tilstand, og i det øjeblik man kunne fjerne det fy- siske muskelpanser, så var vejen jo også banet for orgasmen.

— Ja, det ville jo være lykken, men det er ikke min erfaring. Mange kvinder, som ikke får orgasme, har prøvet at arbejde med Masters & Johnsons kropsterapeutiske øvelser, som gør kroppen mindre blo- kerende, men det viser sig gang på gang, at selv om man kan udbygge øvelserne og få kroppen med, så er orgasmen ikke hjemme. Det er fordi der er nogle rent psykiske ting, der også må klares. Dem får vi ikke forærende ved at få løst op for nogle fysiske spændinger.

Morten Haahr

Bent Petersen er psykolog og har i mange år drevet en seksualklinik sammen med Jette Bach.

Adressen er:

Sexualrådgivningsklinikken
Frederiksberg Alle 5, 3. tv.
1820 København V.

Tlf. (01) 26 96 05 eller (01) 21 88 82.

ORGASMEN

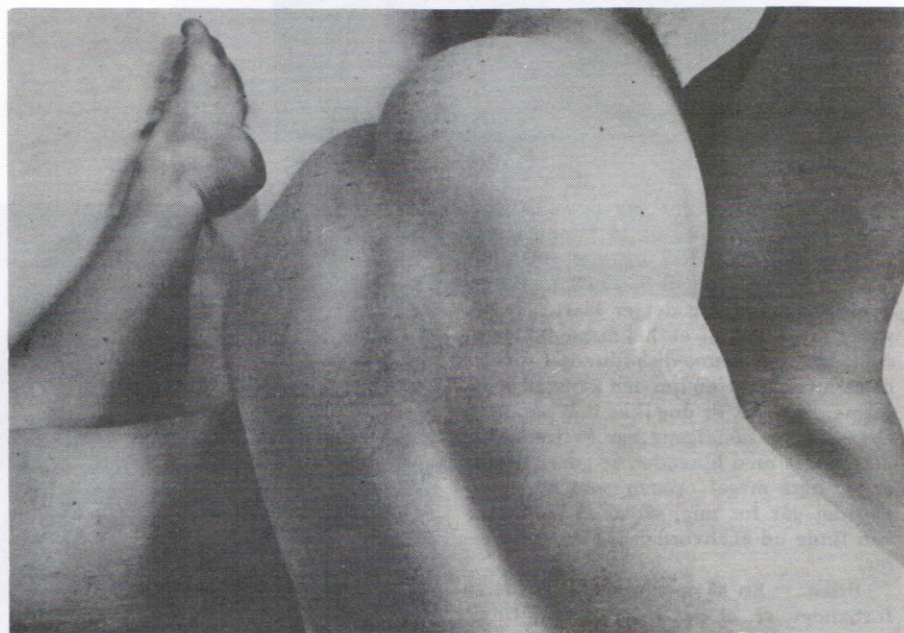
mandens biologiske, belastning?

Sammen med Mandebevægelsens blad, Mandeposten, har Seksualpolitik haft en samtale med Brian McGuire og Iørn Korzen, som begge har været med i Mandebevægelsen gennem en længere periode

Vi spurgte Brian og Iørn om, hvorfor mændene ofte halter bagud i forhold til kvindebevægelsen, når det gælder den kønspolitiske debat.

Brian: — Jeg har altid misundt kvindebevægelsen, fordi de ting, de har kæmpet for, har været konkrete og kontante. Det vi har brug for er meget mere overvældende og meget mere grundlæggende end det, kvinderne har haft brug for. Vi ved dårligt nok, hvor vi skal begynde. Det, at vi lever i et konkurrencesamfund, at vi skal være dygtigst, være klogest, er måden at komme frem på. Det oplever jeg hver dag. Man skal måle sig med andre efter nogle fuldstændig tåbelige begreber, intelligens og hvad ved jeg. Jeg tror på følsomhed og ærlighed. At formidle den holdning, synes jeg, er noget af det, Mandebevægelsen er til for.

Iørn: — Jeg tror, kvinderne er meget mere jordnære, meget mere konsekvente, og det hænger nok sammen med, at samfundet er mandsdomineret, at det er "vores" samfund, at det er "os", der har lavet det. Derfor tør vi heller ikke være utilfredse med det. "Det er sådan manden gerne vil have det". Og når så de små nye mænd vokser op, så er de så indpodet med, at det er sådan, de gerne vil have det, hvorimod kvinderne vokser op med en indpodet antagonisme. Det er ikke deres skyld, at det her samfund er, som det er, og derfor er det naturligt, at kvindebevægelsen er startet før Mandebevægelsen. Det er nok også derfor, det kokser for den typiske mand, den typiske "gam-

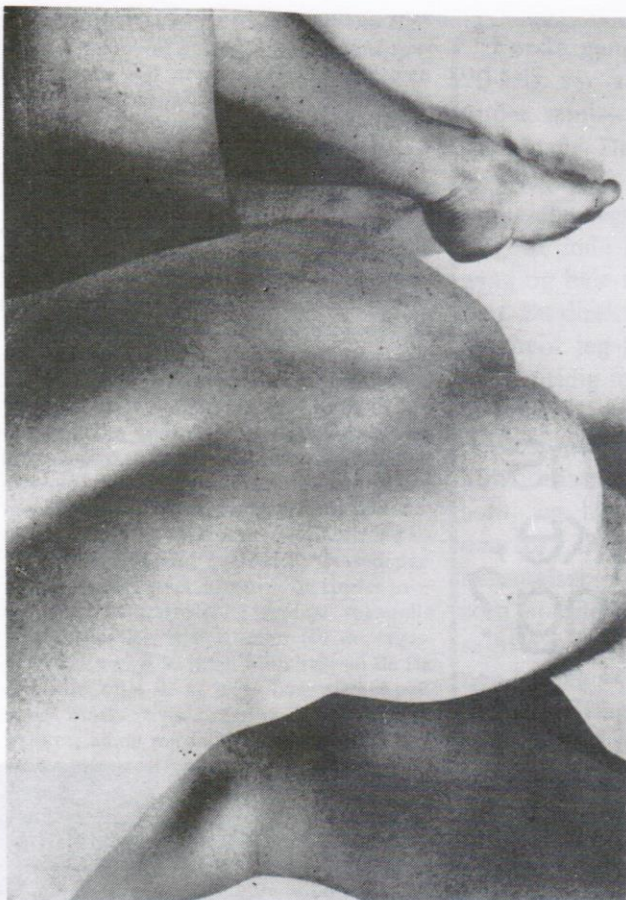

le" mand med stort M, og det kræver en stor kraftanstrengelse overhovedet at komme frem til at beskæftige sig med disse temaer og bruge metoderne på sig selv. Det sker jo kun, hvis han kommer aktivt i gang og går meget langt med en dybtgående analyse af sig selv. Det lå ikke for bare 10 år siden som noget, man bare kunne læse om i bøger. Men kvinden vidste allerede fra sin mor, at hun KUN var kvinde, så derfor var det naturligt, lige som det er for et undertrykt folk, at kvindebevægelsen kom i gang først, og kvinderne i kvindebevægelsen har siden sat deres egne mænd i gang med noget. Og så opstår Mandebevægelsen. Men jeg tror, at Mandebevægelsen ville være kommet før eller siden alligevel.

— Hvad mener I om den orgasmedebat, der har kørt i nogen tid nu?

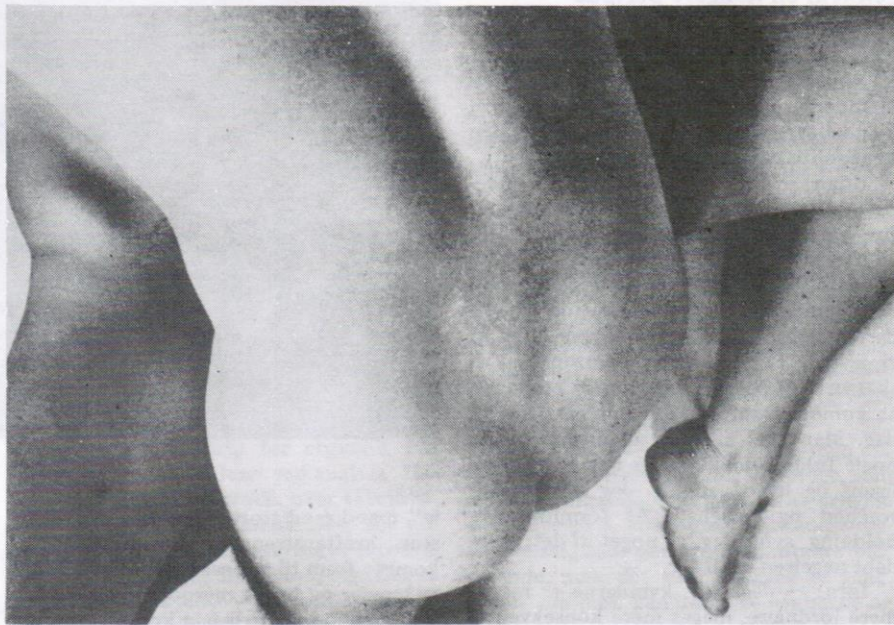
Iørn: — Det er ubegribeligt, at den diskussion ikke er opstået hos mænd før, men på den anden side svarer det meget godt til det, vi har sagt om, at det lå så fjernt fra manden at beskæftige sig så meget med sit eget køn. Hans seksuelle funktion var, at han bollede med en eller anden kvinde, og så fik han bare noget ud af det. Han satte overhovedet ikke spørgsmålstegn ved det. For det første at han bollede med kvinder, for det andet overhovedet det at bolle, for det tredje, hvordan det gik.

Jeg har selv altid været klar over, at jeg kunne have tre forskellige typer af afslutning på et samleje. Jeg kunne måske ikke få noget ud af det i den forstand, at jeg ikke havde fået nogen sædafgang. Det betød selvfølgelig ikke, at jeg slet ikke havde fået noget ud af det, jeg havde fået varme

og tæthed. Så kunne jeg få sædafgang uden at få orgasme, og så kunne jeg få forskellige former for orgasme, altså lige fra den lille kildren til den helt store verdensopslugende. Og det er klart, det har været afhængigt af en hel masse faktorer, som også har været diskuteret i forbindelse med debatten om den kvindelige orgasme, men det er dog ikke helt parallelt. Orgasme og sædafgang har nødvendigvis ikke noget med hinanden at gøre. Derfor er jeg også meget opmærksom på, hvordan det går for mig, sådan at jeg måske kan finde ud af, hvordan jeg bedst fungerer.

Brian: — En af de ting, jeg synes er så forbandet, er, at det tager så lang tid at lære hinandens krop at kende og være ærlige overfor hinanden. Hvordan man selv oplever tingene som menneske og ikke teoretisk. Det har for mit eget vedkommende taget år at komme frem til det. Den første del af den udvikling går selvfølgelig ud på, at kvinden skulle have det så godt som muligt, at hun skulle have orgasme. Jeg synes, det har været træls at være den, der skulle skabe den der vidunderlige orgasme for hende, og jeg synes, det er en tung rolle. Men jeg skulle også være opmærksom på, at kvinden kom først, for ellers betød det, at jeg ikke kunne noget bagefter. Jeg synes, det er vores biologiske belastning, simpelthen. Og den bliver større, jo ældre man bliver. Men hvis man er ærlig og åben omkring de her ting, så går det. Det kan tit være en ærlig fuser, hvor man får sædafgang uden at få orgasme, men for mit vedkommende hænger det meget mere sammen med fysisk træthed end med noget andet.

Jeg har nok ikke været synderlig påvirket af orgasmedebatten, for det har altid været noget vi har diskuteret i vores forhold.

— Du giver udtryk for, at betingelsen for orgasme er, at det skal være et længerevarende forhold?

Brian: — Ja, fordi det første problem var, at min pige skulle have orgasme, og det fik hun ikke, det kom meget langsomt, og det lykkedes stadigvæk ikke hver gang. Som sagt føler jeg mig forpligtet til, at give hende orgasme før jeg får det. Det er noget besværligt noget, men retn fysisk

kan man ikke komme uden om det.

— Har I oplevet vrede rettet mod kvinden, hvis I har fået udløsning uden orgasme?

Brian: — Nej, for hvis det ikke var godt, så siger jeg det. Hvis jeg derimod ikke var i stand til at sige det, ville jeg nok opleve, om ikke vrede, så skuffelse. Det er en af fordelene ved at bo i parforhold, at man kan tale om det, så bliver det ikke det store problem.

Iørn: — Vrede er nok for stærkt et ord, men man kan føle skuffelse eller irritation hvis f.eks. partneren-kvinden gennem hele samlejet har været meget passiv og utilbøjelig til at komme en i møde. Mit problem var nok, at kvinden, jeg levede sammen med i seks år, havde meget mindre seksuel erfaring end jeg. Derfor havde jeg lissom den rolle, at jeg skulle vise hende, hvordan man skulle gøre. Det var også i orden, men nogle gange kunne jeg måske godt føle, at nu gik det for langsomt, noget med det der, det har jeg jo fortalt osv.

Brian: — Jeg havde altid forestillet mig, at bøsser var bedre elskere, men jeg blev frygtelig skuffet, da jeg kom sammen med en fyr, fordi han havde endnu flere hæmninger end jeg, og det var måske en meget lærerig oplevelse. Det var selvfølgelig kun et eksempel, og det beviser ingenting, men jeg har ingen andre erfaringer. Jeg tror, mange biseksuelle mænd har sådanne forestillinger. Ligesom man sagde "Blonds have more fun" i USA i 60erne,

så siger man, bøsser har det sjovere seksuelt. Men når man kommer til det fundamentale, så er problemerne meget fælles.

— Hvad med myten om at bøsser har et bedre seksualliv, fordi de kender hinandens krop bedre?

Iørn: — Jeg tror nu, der er noget om det. Altså en fyr har jo en ide om, hvordan han selv fungerer seksuelt, og der er måske en større chance for, at en anden fyr fungerer på en lignende måde end at en kvinde gør det. Men, for søren, det er jo vanvittigt farligt med disse generalise-

ringer. Jeg har haft en del erfaringer både med kvinder og med fyre. Jeg har levet som bøsse i 1 1/2 år nu, og jeg mener nok, at hovedparten af de fyre, jeg har været sammen med, har været mere spændende seksuelt, uden dog på nogen måde at sige, at der ikke også har været skuffelser. Men med de kvinder, jeg har kendt, var det meget almindeligt, at de indtog den passive rolle, og jeg skulle være den aktive. Netop fordi eller i kraft af, at jeg prøvede at blive kønspolitisk moden, så var det meget fremmed for mig, fordi det gik imod mine holdninger. Derfor kom jeg tit ud for med kvinder, at jeg blev seksuelt frustreret.

Jeg tror også, at når det drejer sig om bøsser, kan der være tale om en mere lige- lig fordeling af rollerne. Man taler jo meget om, at med bøsser så er der en der altid er ovenpå og en, der altid er neden- under. Det er sandelig ikke altid rigtigt. I de forhold jeg har haft og som har været et stykke tid, har der været en meget god ligevægt. Men med kvinder skulle jeg meget ofte være den seksuelt aktive, og de gange jeg næste morgen blev bebrejdet, at vi ikke havde bollet, og så sagde "jeg troede ikke, du havde lyst", nå, så får man svaret, "du ved jo, at jeg altid har lyst"! Når det blev sagt, følte jeg en skævhed, og den skævhed har jeg aldrig følt lige så stærkt i et bøsseforhold.

— *Betyder det, at du har haft nemmere ved at få orgasme sammen med andre mænd?*

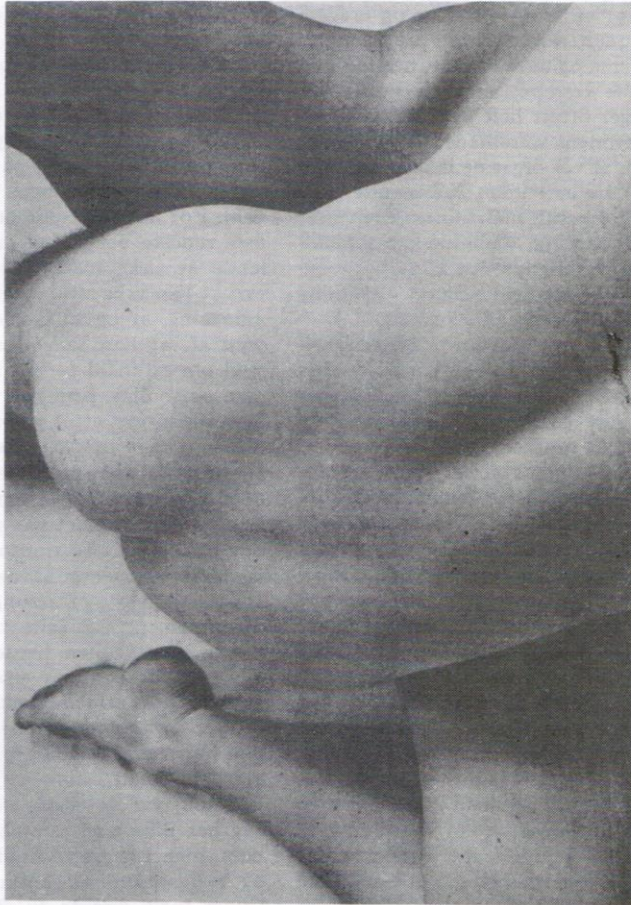
Iørn: — Jeg tror ikke, det har betydet så meget for orgasmen, men derimod for selve det at komme i gang med et samleje. Ved at komme sammen med bøsser har jeg oplevet, at det kunne være pragtfuldt at kunne være den passive og lade det være op til den anden at tage initiativet, at gå i gang med forspillet, at føle sig som seksualobjekt. I et heteroseksuelt forhold skal man derimod altid være den, der begærer kvinden, og hun skal være det konstante seksualobjekt.

Brian: — Jeg tror, dette her er noget, der kan laves om — hvis man altså kan snakke om det. Jeg har også oplevet det at modtage og at blive begæret, og det elsker jeg. Og det er også grunden til, at vores forhold har fungeret godt. Det er rollerne der skal smides væk. Men i et heteroseksuelt forhold har problemerne været der siden 60'erne, man står der med det ansvar, at man skal sørge for at kvinden kommer, ellers synes man, at man stadig har noget tilbage af den gamle mand-derolle.

— *Skal man så bare sige til kvinderne: nu vil jeg godt lige have en orgasme?*

Brian: — Det kan vi da OGSÅ sige, det kan jeg i hvert tilfælde. Men problemet er jo, at en mands duellighedsprøve i det seksuelle er blevet til at han skal kunne give den kvinde, han er sammen med, orgasme. Kvindens krop er anderledes end mændenes, og vi ved ikke, hvordan den fungerer. Så det er måske nemmere for bøsser.

Iørn: — Jeg mener, at manden generelt spiller på et meget bredere fysisk følelses- register i bøsse-sex end i hetero-sex. Faktisk udnytter den typiske heteroseksuelle mand kun en brøkdel af sin kropps mulig-

heder. Det skyldes naturligvis, at bøsser kender de erogene zoner på mandskrop- pen, endetarmen, brystvorterne, nosserne osv. — og udnytter dem i modsætning til heterofyren, som er meget fikseret på kvindens krop og på at give hende orgasme. Det er vist meget få kvinder, der f.eks. synes, det er lækkert eller ovehovedet ville være parate til (spontant eller ej) at stikke en finger op i mandens ende- tarm.

Men det hænger også sammen med manden med stort M's utilbøjelighed til overhovedet at gå ind i en diskussion om, hvordan han fungerer seksuelt. Han tror, det er noget med lidt frem og tilbage, og så er den klar. Ved at forklare, hvordan en kvindes krop fungerer, kan det da godt blive bedre, og mellem bøsser fungerer det jo heller ikke altid umiddelbart godt. Derfor tror jeg ligesom Brian, at vi må nå frem til en større åbenhed, og i det øjeblik, at kvinder generelt også tør udtrykke deres behov overfor mænd, så vil mænd også have mod til at sige, at de har de og de behov og "jeg kan godt lide at du rører ved mig der eller".

Finn Westermann
og Kurt Overaa

HVORDAN VAR DIT SIDSTE NYS

Har du nogensinde tænkt over, hvor forskellige nys er. Nogle er store og bragende, helt uden nogen form for dæmper. Andre er små og undertrykte, næsten kun som en lille krampe i maven. Disse typer af nys ligger oftest helt parallelt med resten af personens væremåde. Og da jeg har en ide om, at vor orgasme ikke er en separat del af os helt uden forbindelse med resten af vor natur, men at orgasmen viser vor grundholdning, øjeblikkelige sindstilstand og udvikling lysende klart, har menneskers forskellige nys tit givet anledning til et stille indvendigt fnis hos mig.

Det, at jeg tror på samhörigheden mellem et menneskes daglige natur og dets måde at gennemleve en orgasme på, gør også, at mit erfaringsmateriale kun vil være et smalt spekter og langtfra kan betragtes som almentgyldigt. Når jeg ser bort fra de allerførste famlende erfaringer, har jeg i grunden haft en ret konstant type elskere. Knudemanden eller ham med det smarte slips og de store armbevægelser har jeg altid gået i en stor bue udenom. Jeg ønsker ikke blot at lægge hul til den førstes udløsning eller være endnu en blomst i den andens knaphul. Derfor har valget af 'mine' mænd også udelukkende gået på bløde og varme fyre, som jeg har kunnet elske med på lige fod. Nogle forhold har været engangsknald, andre har holdt igennem flere år, men fælles for hovedparten har været en gensidig gåen på opdagelse hos hinanden. Jeg synes, at det er spændende at elske med en mand, der ikke entydigt stiler mod enten min eller sin egen orgasme, men betragter hele samværet som en følelsemæssig leg med alle sanser, med alle kroppens dele. Jeg kan ikke forestille mig noget mere drøbende for et forhold end et rutineknald med den perfekte udløsning for begge på det korrekte tidspunkt. Langt hellere vil jeg gå på opdagelse med ham, finde endnu uudforskede områder, hele tiden føle en udvikling i forholdet. Og her tænker jeg ikke på sexprofeternes 44 forskellige stillinger, men derimod på hele tiden at være meget bevidst om vore fordomme, bearbejde dem i fællesskab, måske ovenikøbet udfordre den anden lidt og derved erobre nyt land. Dette manglende orgasmeræs giver også den ro og trykthed i forholdet, der er uvurderlig for oplevelsen af selve orgasmen.

Hvordan har det så været at elske med de forskellige mænd, jeg har kendt. Hvordan har jeg egentlig oplevet deres orgasmer. Meget forskelligt. En har i den grad undertrykt sine egne følelser for at være sikker på, at jeg havde det bedst muligt, så det endte i en handlingslammende situation, hvor ingen af os fik ret meget ud af det. En anden har på trods af sit bløde ydre vist sig at være så totalt blottet for fornemmelse af fællesskab og forståelse for, hvordan jeg havde det, at jeg følte mig som en supermekanisk plastikdukke, som han kyssede og nussede helt efter eget hoved og behov, for tilsidst, når hans ophidselse var tilpas kraftig, at køre et bragende knald af på. Bagefter faldt han

sammen, var igen den bløde fyr og spurgte hensynsfuldt, om jeg også havde haft det dejligt. Jeg var aldrig gal — eller ærlig — nok til helt klart at fortælle, hvor udnyttet jeg følte mig, men tog efter nogen tid konsekvensen og gik ud af forholdet.

Så var der ham med tryghedsknaldene. Han var mester i at kysse og nusse i timevis, kendte alle numrene — og var god til dem. For mit vedkommende var han i ordets rene betydning meget tilfredsstillende at elske med. Det sjove ved ham var, at han ikke altid stillede mod sin egen udløsning, af og til havde jeg endda indtryk af, at han var fuldstændig ligeglad med om et knald førte til en orgasme for ham personligt. Kun hvis hele situationen blev tilpas fortættet, fortsatte han til en orgasme, men oftest opgav han og kølede alle følelser ned igen. Mærkeligt. Jeg havde aldrig prøvet noget lignende før. Flere år efter at forholdet var slut, snakkede vi om hele hans reaktionsmønster, og han sagde åbent, at han havde meget brug for at føle tæthed og fortrolighed til et andet menneske, og det følte han kun, at han kunne opnå gennem seksuelle forhold. Det vigtigste for ham var altså ikke selve orgasmen, men armene omkring sig.

Når jeg tænker tilbage, har der i grunden kun været to mænd, som jeg har fungeret optimalt sammen med, og mærkeligt nok, var de endda meget forskellige. Jeg har ikke boet sammen med nogen af dem, men i begge forhold var vi helt åbne og bevidste om, at ganske bestemte situationer førte direkte til et knald, — og vi nød det.

I det ene forhold sprang vi oftest alle de indledende spil over, smed tøjet og hoppede i seng med det samme. Her kunne vi så småsnakke og nusse i timevis. Jeg nød (og det gjorde han bestemt også) at lade en finger langsomt glide forsigtigt ned ad hans krop, rundt om en brystvorte, navlen og ned ad det ene lår, for så langsomt at vende tilbage, og så om igen. Altid meget tæt på hans pik, men altid uden at røre denne. Dette virkede meget ophidsende på os begge, og jeg vidste helt sikkert at i det øjeblik, hvor jeg ligesom ved en tilfældighed alligevel kom for tæt på, eksploderede det hele i ham, og vi ville i løbet af kort tid ende i et hidsigt samleje. Så indirekte styrede jeg tit helt tidspunktet for, hvornår jeg havde lyst til at lade den første ophidsende fase brække over i en orgasme. Bagefter blev han altid indeni mig, og som den eneste af alle de fyre, som jeg har kendt, beholdt han sin rejsning efter orgasmen. Dette udnyttede han ofte til 'det yderste', dvs. trak sig helt ud af mig, blev drillende hængende i dette yderste, frydefulde punkt, for så at fortryde og vende tilbage. Sådan kunne vi blive liggende i lang tid, småsnakkende og samtidig holdende lysten til endnu en orgasme lige så stille vedlige. Lidt efter lidt koncentrerede han lysten til endnu en udløsning i os, og vi levede den helt ud. Under sådan et samleje følte jeg, at vi kunne blive ved i det uendelige, men kroppens mæthed meldte sig som regel

efter 4-5 udløsninger.

Forholdet til den anden var et meget tæt venskab kombineret med et rendyrket begær. Hvis vi var i lokale sammen, lå der et kæmpemæssigt spændingsfelt imellem os, et felt andre til vor store forundring kunne passere uden at bemærke det mindste. Selv var vi helt bevidste om, at bag vort arbejdsfællesskab, dybe fortrolighed og tætte venskab lå et meget målrettet ønske om endnu engang at elske sammen. Til trods for at dette ikke skete ret ofte, opnåede vi alligevel at udvikle en topfin metode. Når vi endelig kunne mø-

?

des, var vi så ophidsede bare ved tanken om den forestående aften, at vi opgav enhver form for almindeligt samvær, overgav os helt til lysterne, så den første orgasme bragede igennem os indenfor de første fem minutter. Så kunne vi snakke sammen, interesse os for hinandens velbefindende og måske gå ud og spise noget lækkert sammen, hele tiden med resten af den første orgasme og lysten til den næste siddende i kroppen. I et par timer havde vi så ro til langsomt at varme hinanden op igen, for så stille at hidse hinanden op til

en helt anden orgasme end den første.

Jeg har senere læst om et råd til mænd, der har så stort indvendigt tryk på, at de umuligt kan trække et samleje ud til mere end nogle få minutter. Ideen gik på, at de skulle onanere et par timer i forvejen, og derved komme af med et værste pres. Fidusen kan da sikkert være ganske god, men jeg synes at vores metode er langt bedre. Der findes da ikke noget dejligere end at mærke lysterne rase i kroppen og at leve den helt ud i et bragende knald. At sådan en hidsig udløsning

kun tilfredsstiller kroppen fysisk er en anden side af sagen. Derfor er det også helt afgørende nødvendigt for fornemmelsen af total tilfredsstillelse at begge parter har lyst til at elske også anden gang, for først her får hele den psykiske del af personen udløsning.

Når jeg tænker tilbage har jeg i grunden ikke oplevet to orgasmer som værende ens. Forholdene omkring dem har også vekslet meget. Bag en kopmaskine, på bagsædet af en bil, i en skovbund fuld af anemoner, og så selvfølgelig i forskellige senge. Fælles for de gode orgasmer, dem der ikke blot var en koncentreret fysisk udløsning, men dem der forplantede sig til alle dele af kroppen og fik hele sjælen med, så fornemmelsen af ro og balance bredte sig saligt bagefter; fælles for de orgasmer var lysten til at følge alle følelser, god tid, men først og fremmest tryk omring hele samværet.

En sådan orgasme, hvor alt ligesom gik op i en højere enhed, står lysende klart i min erindring. Vi var gået trætte i seng og havde lagt os til at sove med det samme. Sent på natten vågnede vi op fulde af lyst til at elske. Endnu med sønnen siddende halvt i kroppen kravlede jeg op og satte mig på tværs af ham. Der fandt jeg en fin balance, hvor jeg stille kunne vippe langsomt frem og tilbage. Nattelyset stod skråt ind gennem vinduet og ramte ham. Han lå ganske stille med armene op over hovedet og tog roligt fra, nød sin egen ophidselse i fulde drag. Ganske langsomt, nærmest søvngængeragtigt nærmede vi os den endelige udløsning. Det var enormt smukt. Sådanne oplevelser er sjældne, men jeg tror at for at få følelsen af den totale orgasme, er der mere tale om samhörighed i den psykiske stemning end egentlig samtidig orgasme.

Mænd er meget forskellige. Jeg har ikke kendt to, der reagerede seksuelt ens. Mit samspil med de forskellige har bestemt heller ikke været det samme fra mand til mand. En fællesnævner for den gode orgasme findes der dog: Helt hudløse ærlige følelser. Ikke undertrykte eller forcerede præstationer, men helt hudløse, ærlige følelser. Findes der noget dejligere end at få lov til at fornemme, at et andet menneske med mine arme omkring sig giver alt i sig uhæmmet i 10-15 sekunder.

I mit samvær med mænd har jeg været utrolig heldig. Jeg kender ikke meget til de negative sider, som et seksuelt forhold også kan indebære. I de få tilfælde, hvor det har udviklet sig henimod en magtkamp eller ligegyldighed, har jeg altid stået af. Nedlæggelse af konen som resultat af ballade på arbejdspladsen, eller det daglige lille 'godnatput' brugt som sovepille kender jeg også kun på trediehånd. Derimod har jeg tit mødt ham 'superelskerens' med den strittende tissemand. Ham der ved enhver lejlighed lige skal prikke til mig med den, ham der tror, at han har ret til at tage overalt på mig. Det gør mig eddersplittertosset og totalt uinteressert i noget omhelst sammen med ham. Og når så sådan en fyr tilsidst opgiver og mumler 'frigid', tænker jeg altid: Hvem af os, dig eller mig?

Eina Erstad

Tale holdt ved Seksualpolitik's støttefest

DET ER GANSKE VIST

"Det er en frygtelig historie", sagde en læser, og det endda en af dem, der ikke abonnerede, "ja, jeg skal aldrig læse det blad mere!" Og så fortalte han, så nakkehårene rejste sig på alle tilhørerne.

Men vi vil begynde med begyndelsen. Og begyndelsen det var i Knabrostræde, Seksualpolitik's redaktionslokale.

Solen var gået ned, og redaktionen var gået op. Helt op på tredje sal til det lille redaktionslokale. Der sad de så og redigerede det bedste, de havde lært.

En af redaktørerne — en agtværdig person, der læse sin korrektur og ordnede sit momsregnskab, som han skulle, ja, i det hele taget i alle måder ganske respektabel, han sad altså der, og gennemgik en artikel, og da faldt der et manuskriptark på gulvet.

"Nå, der røg det," sagde han, "men pyt, det var nok noget heteroseksuelt, og der er mere, hvor det kommer fra." Det var nu sagt i munterhed, for han var af et muntert sind. Og så gik han videre med at læse korrektur.

Udenfor på gangen var der en forbipasserende, der både hørte og ikke hørte, som mange nu gør i denne verden. Men da han mødte en bekendt nede i cafeen, måtte han dog sige det:

"Du skulle have hørt, hvad der blev sagt inde hos Seksualpolitik! Der er en redaktør, som smider hvert andet ark af alle heteroseksuelle artikler på gulvet, fordi han kun vil have bøsseartikler i bladet. Var jeg medlem af den redaktion, ville jeg foragte ham."

Ovenover i kvindecafeen sad der en fra Lesbisk Bevægelse, og de har skarpe ører i den familie, så hun hørte det hele. Hun rejste sig straks, viklede tørklædet en ekstra gang omkring halsen, gik ind i Kvindehuset og fortalte historien videre.

"Har I hørt det? Der er to, ja, somme siger, der er tre i redaktionen på

Seksualpolitik, der vil smide alle de artikler, der ikke handler om papirkurven — hvis de da ikke allerede har gjort det."

I kvinde-huset hørte en anden kvinde historien, og da hun kom fortalte hun historien til sin fyr: "Der er et seksualpolitisk blad, der foragter alle nævner ingen navne — der er blevet et bøsseblad. Alle heteroseksuelle tikkler bliver revet i små stykker og kastet i papirkurven. Var jeg kvinderne i redaktionen, ville jeg forlade den omgående."

Næste dag var der fællesmøde i Mandebevægelsen, og hendes fyrtte historien der. "Der er et seksualpolitisk blad, der foragter alle seksuelle — og lesbiske med — så meget, at hele redaktionen river tikkler, der ikke handler om bøsser i små stykker og smider dem ud i et duet. Og det siges, at kvinderne i redaktionen ikke får lov at sige i møderne, men kun skal lave kaffe til bøsserne."

Og på fællesmødet i Mandehuset var der en, der gik ind i cafeen brostræde efter mødet, og der mødte han netop det redaktionsnr der havde tabt manuskriptarket på gulvet. Og så fortalte han historien ham: "Der er fem redaktionsmedlemmer på et seksualpolitisk blad, brændt alle artikler, der ikke handlede om bøsser, og det siges, at også kun vil have abonnenter, der er bøsser. Det er en stor skam og skade for den seksualpolitiske debat. Og det er ganske vist!"

Redaktøren fra Seksualpolitik kendte selvfølgelig ikke historien sagde: "Jeg foragter den slags. Og sådant skal man ikke fortie, jeg vil skrive en artikel til Seksualpolitik, så det kan komme frem."

Og han skrev en artikel til Seksualpolitik. Ja, ikke blot han, men redaktionen og mange andre skrev artikler om problemet.

Og således kan et enkelt ark blive til et helt temanummer.

Kurt Overaa

Seksualpolitisk gulerodskage

Redaktionen elsker søde sager, og det gør de fleste af vore læsere sikkert også. I hvert fald blev lagkagerne, æbletærterne og gulerodskagerne revet væk ved støttefesten. Ja, selv udstillings- og udstyrskagen — et kunstfærdigt orgie i hvid og lyserød marengs, koldcreme og sølvkrummel — fik som aftenen skred frem ben at gå på.

Den vil vi nu nødig berømmes på — så her er i stedet opskriften på gulerodskagen: (1 kop = 2,8 dl.).

2 æg	
3/4 kop sukker	piskes sammen
1/2 kop salatolie	blandes gradvist i
1 1/2 kop hvedemel	
1 teske bagepulver	
3/4 teske natron	
lidt salt	
1 teske stødt kanel	røres derefter i
1 kop fintrevne gulerødder	
1/2 - 3/4 kop kokosmel	
1/2 - 3/4 kop opblødte rosiner	
1/2 - 3/4 kop hakkede valnødder	tilsættes til sidst

Dejen fyldes i en smurt brødform, så den er 2/3 fyldt. Bagetiden er en god time ved 160 grader.

...bøsser i

...om hjem,
— ja, jeg
...suelle ar-
...eg en af

...er fortal-
...hetero-
...alle ar-
...vi af vin-
...noget på

...en i Kna-
...medlem,
...torien til
...l, der har
...at de nu
...g til stor

...n igen og
...vil straks

...n hele re-

BBF's første fem år i Århus:

NU KAN DET FORTÆLLES

Den sande og uforfalskede fortælling om BBF's
forvandling fra front til bevægelse

Følgende artikel er et forsøg på at formidle nogle af de vigtigste problemstillinger og udviklingslinjer, BBF har været igennem i sin foreløbig fem-årige historie.

Der er givetvis meget forskellige meninger om, hvad der er "sket", hvorfor netop dette skete, og hvilken betydning man skal tillægge forskellige episoder. Jeg har alligevel valgt at skrive artiklen, fordi jeg finder det vigtigt, at der også findes skriftlige kilder og vurderinger, som vi selv og andre bøsser kan forholde sig til.

De opregnede fakta skulle derfor være korrekte nok, men udvælgelsen og vurderingen af dem er min egen og ikke BBF's.

Udgangspunktet

I begyndelsen af 70'erne var der i Århus to forskellige bøsse/lesbiske organisationer, nemlig en lokal-afdeling af Forbundet af 1948 og, i årene 1971-72, en bred seksualpolitisk bevægelse ved navn "Cirklen". Forbundet arrangerede diskoteksaftener forskellige steder i byen og sparede således op til køb af eget hus. I sommeren '76 lykkedes det at købe ejendommen i Jægergårdsgade 42-44. "Cirklen" var en bred aktionsgruppe for alle slags seksualpolitisk interesserede mennesker. Den gennemførte demonstrationer på Strøget og danseaktioner på byens diskoteker. Dengang var forbudet imod "offentlig herredans" først ved at blive afskaffet i Folketinget, og enkelte diskoteksejere smed bøsser ud i protest. Vinteren 72-73 gik gruppen i opløsning.

En egentlig politisk organisering af bøsser i Århus måtte herefter starte helt fra bunden.

De to initiativer

Foråret og sommeren 1976 blev der uafhængigt af hinanden taget to forskellige initiativer til opstart af en Bøssernes Befrielses Front i Århus. Ingen af initiativtagerne havde haft tilknytning til den gamle "Cirklen-gruppe" eller Forbundets lokal-afdeling.

Den tidligste initiativgruppe bestod af tre bøsser, der indrykkede en kontaktannonce i COQ maj 1976. Gruppen havde skrevet til BBF i København for at høre, om de dér vidste, om der allerede eksisterede en politisk aktionsgruppe i Århus.

Det gjorde de ikke, men anbefalede at annoncere efter bøsser i diverse blade og aviser.

I månederne efter at annoncen blev offentliggjort, modtog gruppen mange forskellige breve og telefonopringninger, og med udgangspunkt i de svar fra bøsser, der faktisk reagerede for at være med i en bøssepolitisk gruppe, blev folk samlet i den første basisgruppe august '76.

Det andet initiativ opstod i Thy-lejren samme sommer. En gruppe bøsser fra Århus fandt sammen og besluttede, at de også ville starte en BBF-gruppe. Da bøsserne vendte hjem fra Thy-lejren, kontaktede de annoncørerne, så de to grupper kunne finde sammen.

Den 6. september indkaldte startgruppen herefter til BBF's første stormøde/fællesmøde, hvor der ved siden af den første basisgruppe blev startet endnu 2-3, udvekslet adresser og aftalt nyt stormøde.

BBF bliver selvstændig

Der følger nu en fase på 1 til 1 1/2 år, hvor BBF-Århus skal finde sine egne ben at stå på. For det første skal der være enighed om den organisatoriske struktur; dvs. vi skal have aftalt et mødested, mødehyppighed, struktur for gruppen/dannelse af basisgrupper o.s.v. For det andet skal vi være nogenlunde klare over vores fælles politiske tilhørsforhold; dvs. vi skal finde ud af, hvad vi mener om den allerede eksisterende bøsse/lesbiske organisation Forbundet af 1948, samt hvor vi hører til i det politiske spektrum

BBF's struktur:

Det første efterår afholder vi månedlige fællesmøder rundt om på byens forskellige venstrefløjsværtshuse, "Æsken" og "Huset". Da nogle BBF'ere har kontaktet Forbundet, skaffer de os et tilbud om, at vi kan få rådighed over et lokale i deres nykøbte hus, imod at vi selv istandsætter lokalet. Vi tager imod tilbuddet som en forsøgsordning og henlægger vores fællesmøder til Jægergårdsgade hen under jul, samtidig med at Forbundet selv begynder at tage huset i brug og indretter diskotek, kontorer og garderobe.

Der bliver hurtigt enighed om de faste fællesmødedatoer, som vi har endnu i dag, nemlig 1. mandag og 3. tirsdag i måneden kl. 19.30. Introduktionerne er mere problematiske. Vi prøver at lægge dem en halv time inden de egentlige fællesmøder, vi lader basisgrupper på skift introducere, vi deler løbesedler ud med introduktionstidspunkter. Det er imidlertid først omkring efteråret '78, at en tilfredsstillende ordning begynder, med fast aften den 2. mandag i måneden kl. 20, og med nogenlunde faste introduktionsgrupper, der efterhånden lærer at introducere på "de nys" præmisser.

Endelig er der diskussioner på fællesmøderne om, hvad basisgrupper er for noget, hvad de kan bruges til, og om vi skal sætte folk i basisgrupper, straks efter at de er blevet introduceret. Der er store problemer for mange med at være åben om sig selv og sidde sammen med bøsser, der ikke siger én noget sexuel — eller

siger én for meget. Vi beslutter dog at fortsætte med basisgruppestructuren, således at vi i foråret '77 er ca. 25 BBF'ere i 4-5 basisgrupper.

Den politiske afklaring indadtil

BBF's væsentligste bøssepolitiske opgave i denne periode består i at forsøge på at indgå i Forbundets arbejde. De fleste af os er blevet medlemmer af Forbundet, så på vores fællesmøder i foråret '77 diskuterer vi, om vi skal opstille kandidater til det kommende valg til lokal-bestyrelse og formands-post, med det formål at "påvirke F-48 indefra" og derved "bevidstgøre medlemmerne". Efter en farce af en generalforsamling med kupforsøg og manipulation af Forbundets vedtægter og udelukkelse af talere, samler BBF underskrifter nok til, at der bliver indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling. Denne gang indvælges en enkelt BBF'er i bestyrelsen. Konfrontationen bevirker, at der i lang tid fremover er megen personlig bitterhed mellem folk fra Forbundet og BBF.

Den anden væsentlige sexualpolitiske afklaring i BBF's første år er vores forhold til lesbiske og biseksuelle. Samtidig med at vi begyndte at bruge Forbundets hus, gik også 4-5 lesbiske ind i vores basisgrupper, og dette gav ind mellem anledning til hidsige diskussioner. I første omgang overlades det til de enkelte basisgrupper, om de vil have lesbiske med, men på vores første (interne) seminar i marts måned kræver de lesbiske en mere positiv markering til problemerne. Derfor diskuterer vi mere grundlæggende ideologiske spørgsmål som: Er bisexualitet vores sexualpolitiske mål? Skal vi ændre vores navn til f.eks. Homosexuelle Socialister for dermed at få lesbiske med? Eller skal vi hedde noget mindre provokerende end "Befrielses Front" for derved at få flere bøsser med? Endelig problematiseres det, at vi har overtaget et navn, som andre allerede har taget i brug i givet en betydning. Konklusionen bliver, at vi beholder navnet, og de lesbiske siver langsomt ud af BBF i de næste par måneder.

Forholdet til BBF-København kommer ikke direkte op til fælles diskussion hverken på dette tidspunkt eller senere, men det er oplagt, at vi havde/har meget forskellige meninger om dem. F.eks. var vi 4 BBF'ere fra Århus til et stort fælles bøsse-seminar på Fyn tre uger for, arrangeret af det halvt år ældre BBF i Odense. Konklusionen blev dengang, at Århus-BBF ikke skulle invitere BBF fra København af frygt for, at vi ville blive "røget ud", og ikke ville kunne klare et besøg som Odense-folkene havde haft. Men holdningen til at fyre fede under møderne dækker selvfølgelig også over forskellige anarkistiske modsætninger.

De første udadvendte aktioner

Maj '77 deltog BBF for første gang i en 1. maj-demonstration, og for de fleste af os var det vores første 1. maj overhovedet. Vi troppede op til "Enhedsdemonstrationen" i Botanisk Have (arrangeret af det meste af venstrefløjen minus DKP), uddelte løbesedler og sprang ud over for mange tusind mennesker med transparen-

sommeren '77 ta'r BBF's medlem af bestyrelsen i F-48 tyren ved hornene og går i protest.

ten "Bøsserne er her også". Denne aktion gjorde os meget kendt (og lidt frygtet) hos de arrangerende partier og grupper, og nogle latente bøsser er senere dukket op til vores introduktioner og har kunnet fortælle om, hvilken positiv betydning demonstrationen fik for deres udspring.

I juni arrangerer BBF den første Christopher Street-demonstration i Århus overhovedet, i Botanisk Have. Vi inviterer talere fra de fleste partier, men kun anarkisterne fra "Regnbuen" samt VS dukker op. Vi får assistance fra BBF'ere i København til at fylde op i demonstrationen, og få uger senere får vi igen besøg, denne gang af bøssekaravanen, der er på vej fra København til bøsselejren i Thy. Disse kontakter ansporer en del af os til at tage derop og holde sommerferie.

Bruddet med Forbundet af 1948

Efter den bitre generalforsamling i Forbundet og med den stærke inspiration fra BBF i København kommer nogle ufor- enelige modsætninger op til overfladen. De BBF'ere, der har engageret sig mest for at få valgt en BBF'er til bestyrelsen dukker ikke op til 1. maj — og heller ikke senere til Christopher Street-demonstrationen. Der er mange diskussioner, også udenfor fællesmøderne, hvor kritikken af BBF's forhold til Forbundet går på, at vi ved at forblive i Jægergårdsgade langsomt vil forvandle BBF til Forbundets ungdoms- og aktivistgruppe, så vi ikke kan beholde en selvstændig anarkistisk/socialistisk profil. Modargumentet er, at vi ved at skabe splittelse, svækker arbejdet for vores fælles interesser.

Den konkrete anledning til bruddet opstår sommeren '77, hvor BBF's medlem af bestyrelsen går i protest. BBF har efter valget store problemer med overhovedet at få adgang til at benytte "sit" lokale i Jægergårdsgade, fordi kun formand og kasserer må have nøgler til huset, men f.eks. ikke BBF's repræsentant. Flere gange kan vi ikke komme ind og holde fællesmøder og introduktioner, men må finde et værtshus i nærheden. Ydermere bliver "vores" lokale langsomt indrettet efter andre behov end vores. Vi kan ikke bruge stedet som arbejds- og lagerrum, når der samtidig skal indrettes til restaurant de aftener, vi ikke holder møde.

Ved hjemkomsten fra sommerferien i Thy-lejren foreslås det, at vi prøver, om vi kan holde møder i Fronthuset, Mejl-gade 53. Efter et par måneder er flytningen en realitet, mens enkelte siver ud af BBF. Vi skal nu forsøge at integrere os i miljøet omkring Fronthuset.

Konsolidering 1978-79

De næste to år af BBF's historie vil jeg kalde vores konsolideringsfase. Vores aktiviteter forløber med en vis cyklisk bevægelse. Forårene er hektiske, udadvendte, mens efterårene er præget af interne aktiviteter. Dette skyldes især, at det at arrangere 1. maj demonstration og forskellige aktiviteter op til Christopher Street Liberation Day kommer til at bestemme vores arbejdsrytme.

Vi ville ikke lave kæmpefester for at lokke hetero'er indenfor.

De mange aktiviteter

Vi gør en hel del ud af vores udadvendte aktiviteter i de to år. 1. maj og Christopher Street-dagen bliver faste anledninger til at arrangere demonstrationer, gadeteater og fester på Fronthuset og i "Musikteatret". Foråret '79 er endda gået over i historien som det år, hvor BBF "slog det store brød op" — og hvor vi fandt ud af, at vi ikke ville lave kæmpefester for at lokke heteroer indenfor. Vi deltager desuden med et "informations-telt" ved et par festivaller i '78 og '79, og får derved et par bøsser til at springe ud.

I disse år begynder besøg på folkeskoler, højskoler, ungdomsklubber og seminarier o.s.v. at blive faste aktiviteter. Introduktionerne til BBF bliver regelmæssige og de ny sluses langsomt ind i basisgrupper, der opløses og gendannes løbende.

Der afholdes et par interne seminarer i perioden, hvoraf et undtagelsesvis omhandler vores forhold til BBF-København, og hvor vi tilsyneladende fik besøg af flere forskellige fraktioner derfra. Marts '79 forsøgte vi endda at afholde et landsseminar, hvortil især bøsser fra provinsen var indbudt. Hensigten var at sætte bøsser fra de jydsk-fynske provinsbyer i forbindelse med hinanden, så der kunne opstå et slags net af basisgrupper, så man ikke var henvist til at flytte til Århus eller København for at fore bøssekamp. Reaktio-nerne på annonceringen indskrænkede sig imidlertid til nogle få stykker, der udelukkende så annoncen som en sexuel kontaktmulighed.

En række helt nye ideer opstår også i denne periode. Der dannes en lang række emnegrupper på tværs af basisgrupperne, fx. teater og korsang. BBF's halvinterne blad "Hvis Tårer Var Guld" begynder at udkomme uregelmæssigt fra oktober '78, og vi når at producere klistermærker i både '79 og '80. Det seneste initiativ i forlængelse af denne tendens er nok udgivelsen af de første numre af BBF's engelsksprogede Newsletter "Fairy Tales", januar og juni '80, henvendt til en lang række udenlandske kontakter.

Vigtigst for BBF som helhed er imidlertid nok, at vi i denne periode bruger Fronthuset meget, at vi deltager på lige fod med de andre brugergrupper af Fronthuset ved at indgå i husets praktiske drift.

Fronthusugerne

Fronthusugerne, hvor vi passer bar, laver mad og holder værtshuset rent, bevirker, at der opbygges et stærkt socialt sammenhold mellem de aktive. Vi lærer hinanden at kende også i en arbejds-situation, og i pauserne kommer vi til at snakke sammen på tværs af emne- og basisgrupper. Derved lærer vi mere om hinanden, end der er mulighed for ved et par timers møde om ugen. De aktive får gennem Fronthusugerne en fælles identitet overfor de øvrige brugere af huset.

Vores forhold til Fronthuset er i denne periode ikke genstand for diskussion, som vores forhold til F-48 var det. Det skyldes nok, at vi i vort konkrete daglige arbejde ikke er stødt på egentlige samarbejds-vanskeligheder. Vi holdt fester, spillede teater, lavede udstillinger og viste film for os selv og for det øvrige fronthus-publikum. Nogle af os har i perioder endog været meget engageret i andre Fronthus-grupper, f.eks. Musik-cafeen og værtshusets drift.

Karakteristisk for denne periode er imidlertid også, at BBF kun "består af" de samme ca. 25 aktive, mens der efterhånden dannes en stadig større periferi af bøsser, der nok kommer til vores arrangementer, men som ikke deltager i planlægningen på fællesmøderne eller i det praktiske arbejde under arrangementerne. Der udvikler sig, måske som et resultat af bl.a. Fronthus-ugerne, "en hård kerne" af dødk aktive og en stor gruppe af utilfredse "passive".

"Den ny generation"

Vinteren '79-80 begynder kritikken imod "den hårde kerne" at blive konkret: 1) nogle er in-group og andre er out, hvil-

ket viser sig direkte i folks sprogbrug om hinanden: en person er ikke bare out, men YT eller en mæ-æh (hvordan det så staves). Der har udviklet sig en navngivningspraksis, hvor ikke bare inderkredsen giver sig selv skægge navne, men også navngiver periferien og systematiserer det hele i en omfattende "slægtssaga", som kun inderkredsen kan flippe med på, og som mystificerer udenforstående. 2) Kritikken af den moderate form for bøssefe-minisme, der er blevet praktiseret af nogle fra "den hårde kerne" ved åbne fester skærpes. Mange "nye" får det direkte dårligt ved at se bøsser i kjoler, make-up og neglelak — og så til åbne fester.

Vendepunktet forår '80

Foråret '80 kommer det næste vendepunkt i BBF's historie. På et seminar, der blev det mest velforberedte til dato, med skriftlige oplæg og fællesmødediskussioner både før og efter seminaret, løses op for modsætningerne. Grupperne diskuterer, fester sammen og klæder sig i kjoler og sminke en hel week-end, og en lang række gensidige fordomme bliver nedbrudt. Resultatet på længere sigt bliver, at "den hårde kerne" og "de passive" smelter sammen til én større social gruppe, og derved løses problemet med "den hårde kerne".

I sommeren og efteråret 1980 sker der en nærmest eksplosiv vækst i BBF; man får adresselister omfattende 50-60 bøsser, og man oplever fællesmøder med 30-40 deltagere.

Medvirkende til styrkelsen af BBF og den efterfølgende vækst er også, at vi 1. maj 1980 bliver udelukket fra at deltage i "den faglige enheds-demonstration", der også får officiel støtte af de venstrefløjs-partier, mange BBF'ere normalt orienterer sig efter. Vi arrangerer en stor protest-demonstration på "de fagliges" rute, og opnår en betydelig propaganda-effekt — i hvert fald blev vi husket af mange og frygtet af andre året efter . . .

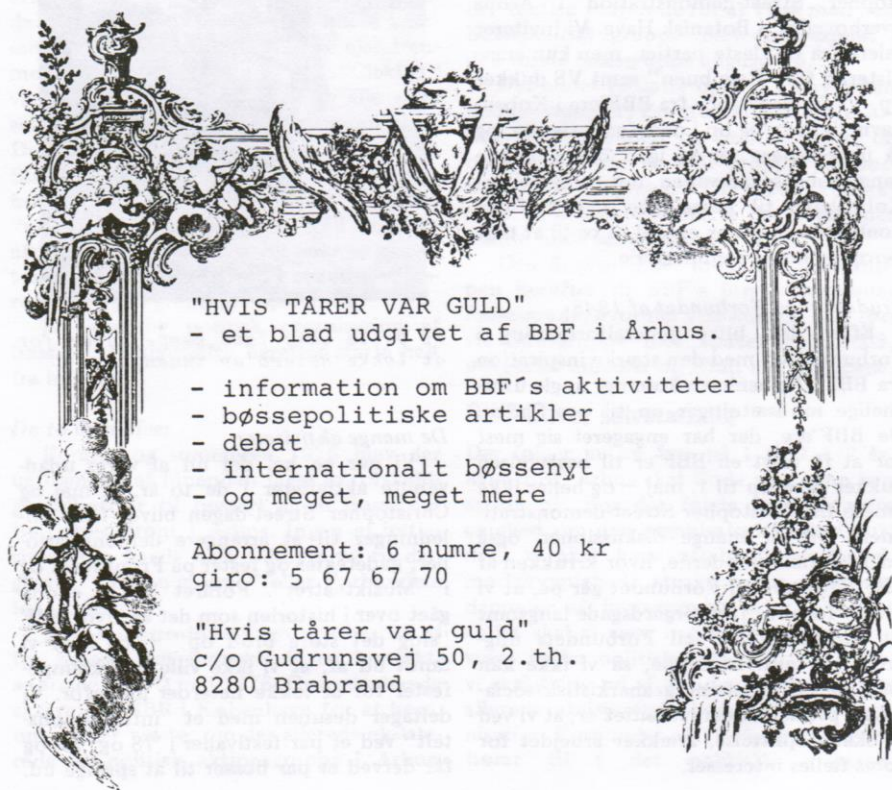
Den tredje medvirkende årsag til den store tilstrømning til vores fællesmøder var også, at vi til dette års Christopher Street opførte et større teaterstykke på "Huset" med brug af vores nystartede musikgruppe. Samtidig arrangerede vi "åbent hus" i Fronthuset, hvor vi viste et par helt nye bøssefilm på video og havde udstilling og café. Til gengæld var der dette år ikke lyst og overskud til at arrangere en demonstration.

Den brede bevægelse i 80'erne

Sammen med det sociale opbrud internt i BBF og med den fornyede tilgang af bøsser er der selvfølgelig også dukket nye personlige og politiske forskelle op; forskelle som giver problemer, der endnu ikke har fundet sin løsning — om en sådan overhovedet gives.

Den indre "opløsning"

Vi er nu blevet så mange at alle ikke længere kender hinanden og måske ikke engang kender folk af navn. Aldersspredningen spænder efterhånden over 25 år, og alderen i BBF varierer fra 0 til 5 år. Den sociale sammensætning har udvidet

"HVIS TÅRER VAR GULD"
- et blad udgivet af BBF i Århus.

- information om BBF's aktiviteter
- bøssepolitiske artikler
- debat
- internationalt bøsseyt
- og meget, meget mere

Abonnement: 6 numre, 40 kr
giro: 5 67 67 70

"Hvis tårer var guld"
c/o Gudrunsvvej 50, 2.th.
8280 Brabrand

Den 6. sept. indkaldte startgruppen til BBFs første stormøde.

sig fra hovedsageligt studerende og arbejdsløse studerende til også at omfatte akademikere, pædagoger af forskellige slags, arbejdsløse eks-studerende, studerende på mellemlange uddannelser, helt unge arbejdsløse og endda enkelte faglærte arbejdere. Dette bevirker, at vi har dannet flere sociale grupper, hvor der tidligere kun var én.

Fællesmøderne bliver ret forskellige fra gang til gang, da det aldrig er de samme, som møder op. Gruppen af bøsser,

der er i basisgruppe er blevet relativt mindre, mens antallet af emnegrupper er steget tilsvarende. Det er ikke længere de samme 10-15 stykker, der går igen i alle grupperne. Det generelle aktivitetsniveau er altså steget. Til gengæld er den interne information i stigende grad blevet afhængig af "andenhånds-oplysninger", der let udarter til sladder, samt af skriftlig information, hvilket begynder at stille krav til kvaliteten af vores halv-interne blad.

Kontinuiteten i bevægelsen søges sikret ved hjælp af skriftlige fællesmødereferater, der læses op fra gang til gang. Introduktionsgruppen er blevet en større selvsupplerende gruppe, der optager de nye til de kan komme i basisgruppe. Redigeringen af "Hvis Tårer Var Guld" er blevet mere fast, og bladet udkommer mere regelmæssigt. Selv teatergruppen er blevet mere fast, idet den nu hovedsageligt består af "erfarne", der vil forsøge at arbejde kontinuerligt med et større teaterstykke. For at hindre at få monopol på teaterproduktion bliver andre interesserede opfordret til selv at danne ny teatergrupper.

En vifte af eksterne aktiviteter

Skolebesøgene er nu blevet en omfattende aktivitet, som kræver mange kræfter, men som samtidig er meget aktiviserende, idet et stort antal personer deltager. Desuden viser det sig at skolebesøgene for alvor kan financiere BBF's øvrige aktiviteter.

Som en konsekvens af den sociale spredning prioriterer de enkelte BBF'ere imidlertid meget forskelligt i deres bøsse-

politiske arbejde. Udover at bibeholde skolebesøgene og vores traditionelle aktioner til 1. maj og Christopher Street er enkeltpersoner og grupper begyndt at sprænge BBF's rammer i konkrete enkeltprojekter:

En udadvendt musik-teatergruppe ("Dora og Dåserne"), aftenskolekurser i bøssepolitik og universitetsundervisning om bøsseforskning. En gruppe engagerer sig i fagpolitisk arbejde omkring Faglig Ligestilling for bøsser og lesbiske i et forsøg på at overskride bøssebevægelsens manglende evne/vilje til at beskæftige sig med ens arbejdspladssituation. I forbindelse hermed dannes der bøssegrupper på visse fag på universitetet og i foreløbig en enkelt fagforening. Endelig har nogle startet en anti-volds-gruppe, og andre laver en bøssexangbog.

BBF tager heller ikke længere som

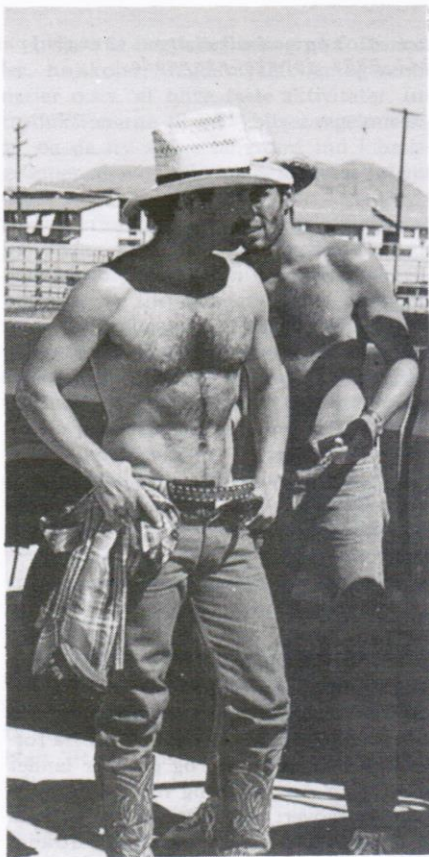
gruppe til bøsselejren i Thy. I sommeren 1980 deltager en gruppe BBF'ere fra Århus i ølejr-bevægelsens bøsselejr på Agerød, og dette møde med bøsser fra forskellige organisationer og grupper landet over bliver en væsentlig ny inspirationskilde fremover. Året efter tager en snes BBF'ere til bøsselejren på Rugård Strand.

Den ny politiske profil

BBF's politiske profil er hermed ved at ændre sig radikalt. I de første år drejede det sig primært om at blive set i alle sammenhænge. I praksis betød det med vores sociale sammensætning dengang, at vi gik på gaden og demonstrerede, lavede aktioner og gadeteater på Strøget, arrangerede åbne fester på Fronthuset — det var jo de færreste af os, der havde et egentligt arbejde, hvor vi kunne komme galt afsted.

alderen i BBF varierer fra 0-5 år.

Bøssefeminismen ser stort set ud til at være glemt af de fleste BBF'ere nu.

Når vi var ude på skoler, var der ét fast punkt på dagsordenen, ud over at fortælle vores personlige livshistorie, nemlig bøssefeminismen. Selv om kun få praktiserede at gå provokerende klædt hele tiden, var dette en slags fælles ideologisk holdpunkt. Teorien havde samme funktion som matriarkatteoriene har for Lesbisk Bevægelse i dag. Bøssefeminismen ser stort set ud til at være glemt af de fleste BBF'ere nu.

Det fælles for BBF i dag er primært at støtte bøsser i at springe ud. Ved at arbejde på at skabe et "alternativt" miljø til de kommercielle bøsse miljøer og den fjendtlige heteroseksuelle omverden, er det lykkedes at få etableret et forum, hvor det er muligt at springe ud på en hurtigere og mere givende måde end ellers i sub-kulturen. BBF har dermed ændret sig fra at være en politisk gruppering til at blive en bevægelse.

Den stærke afgrænsning overfor BBF's to orienteringspunkter, Forbundet af 1948 og venstrefløjen, er blevet mere udflydende, men er også mere konkret.

Kritikken af Forbundets diskoteksdrift og ledelsesstruktur er mere pragmatisk. Vi forsøger at indgå i et mere konkret "samarbejde", og vi kan igen legitimere at gå på byens eneste bøsse-diskotek, selv om nogle stadig får det meget dårligt af det. Til gengæld er Forbundets økonomiske afhængighed af sit kommercielle diskotek (med hvad dertil hører af udbygning af personale og gæster) blevet betydelig, især efter købet af det ny PAN-diskotek i København. Vi har samtidig lært, at Forbundets reelle muligheder for at deltage aktivt i konkrete fælles projek-

ter er begrænsede, da stort set kun bestyrelsen er aktiv i lokalafdelingen her i Århus. Det hænger igen sammen med F-48's struktur og politiske praksis i det hele taget.

Kritikken af venstrefløjen indskrænker sig efterhånden til primært at gå på de politiske partiers manglende seksualpolitik. Modstanderne er ikke længere bare hetero'er i al almindelighed, da vi fungerer frugtbart på Fronthuset og nu kender mange søde hetero-mænd og -kvinder. Det betyder at BBF er ved at finde sin plads på linje med andre græsrods-bevægelser i kampen for et socialistisk samfund.

Forholdet til mandebevægelsen

En enkelt udviklingslinje har det ikke været muligt at indarbejde i artiklen, nemlig BBF's forhold til Mandebevægelsen, og det skyldes at forholdet nærmest har været ikke-eksisterende. Da BBF dannedes, fandtes der en stor mandebevægelse i Århus, hvorfra en del sivede over i BBF det første års tid. Senere har der været tanker fremme om at leje fælles lokaler med MB, men det er ikke blevet til noget, bl.a. fordi MB på et tidspunkt også var nødt til at flytte sine mødeaktiviteter til Fronthuset.

Der har været afholdt en enkelt fælles MB-BBF-fest i Fronthuset, september '79. Her viste der sig i hvert fald én væsentlig forskel på de to bevægelers udgangspunkt, idet "mændene" ønskede en fest kun for mænd, mens "bøsserne" havde mere lyst til en fest, hvor der også var kvinder med. En kontaktordning, hvor vi sendte observatører til hinandens fællesmøder er ikke blevet til noget, og det samme gælder for ønsker om fælles aktioner. Derfor er MB i Århus for BBF næsten kun synlig igennem sit lokale "Mandeblad".

Paraplyen

Hvis jeg kort skal karakterisere, hvor jeg mener organisationen BBF står i dag, så er det noget med, at BBF har udviklet sig til en slags paraplyorganisation. Den indeholder en række tilbud om aktiviteter og sociale miljøer, samt ikke at forglemme muligheden for at finde en fyr. Derved bliver BBF i stand til at give nye bøsser et skub fremad, men rummer dog også en fare for at ghettoisere og passivisere folk efter et stykke tid.

Besværlighederne og problemerne ved organisationsformen er, at den kollektive udvikling ved fælles diskussion, aktion og erfaringsformidling ikke længere kan ske på fællesmøder, i basisgrupper eller emnegrupper. Skal bevægelsen udvikle sig og ikke gå i opløsning må en række aktiviteter nødvendigvis forbedres nu — gøres til en slags "institutioner" — for at skabe kontinuitet og fælles identitet.

I lighed med, hvad der allerede er begyndt med fællesmødereferater, fast introduktionsgruppe og hyppige skolebesøg, må det sociale miljø sikres bl.a. ved regelmæssige seminarer og bøsse-øleje, mens behovet for skriftlig opsummering og information skal opfyldes ved en forbedring af "Hvis Tårer Var Guld". Hvis institutionerne: "Hvis Tårer Var Guld",

seminarer, fællesmøder og basis/emnegrupper samt introduktioner fungerer, kan bevægelsen leve længe endnu.

Springet ud af BBF

Denne vurdering af BBF har naturligvis fået konsekvenser for mit eget engagement. I lighed med mange "gamle" i BBF føler jeg et behov for at trappe min indsats ned og koncentrere mig om få enkelte projekter. (Det skulle give plads til ny håbefulde poder). Da jeg som sagt mener, at bestemte funktioner er vigtigere end andre for at holde bevægelsen i gang, har jeg valgt at koncentrere mig om én af disse, nemlig vores blad, samt informationsformidling fra udenlandske bøssegrupper.

På den anden side finder jeg det politisk nødvendigt, at vi som socialistiske bøsser på længere sigt bevæger os ud af de mange specifikke bøsse-aktiviteter og nedbryder tendensen til ghettoisering. De af os, der har kræfter og overskud, bliver nødt til at indgå i et stykke praktisk politisk arbejde *sammen* med andre socialister for derved at skabe alliancer; det være sig til andre bevægelser, politiske grupper eller partier. Det kan gøres på mange måder, men vigtigst er det, at vi lærer at også andre end bøsser er undertrykte (og at vi er undertrykte på flere leder samtidig). Det er kun sammen med disse grupper, at vi kan ændre samfundet. BBF kan ikke gøre det hele alene.

For mig har det betydet, at mit medlemskab af VS er begyndt at få stadig større betydning, både som et sted, hvor der skal føres bøssekamp, men også som et middel til at støtte mange andre undertrykte gruppers kamp for frigørelse. Derved være ikke sagt, at alle BBF'ere bare skal melde sig ind i et parti (det forpligter nemlig), men det betyder, at i hvert fald nogle BBF'ere skal begynde at lave (bøsse-)politisk arbejde på deres arbejdsplads, i andre organisationer og bevægelser.

Bjørn Hvidt-Pedersen

Kære "Seksualpolitik"

Ved sexuel ophidselse sker i kvindens kønsorganer en lang række ændringer, som må formodes at øge befrugtningssandsynligheden. Fx. øges iltspændingen og fedtsyreindholdet i skede-sekretet og livmoderen drejes samtidig med at skedens bund udvides ('telt-effekten') og skedeindgangen sammensnævres. Dette er fastslået ved Kinsey-rapporten og Master og Johnson-rapporterne og flere lægevidenskabelige undersøgelser siden da. Om orgasme opnås, er næppe afgørende. For at undgå at vore donorer skal ulejliges alt for mange gange førend graviditet opnås, opfordrer vi de inseminationssøgende kvinder/par til i forbindelse med sædindføringen at onanere eller have samleje. Enten samleje med donor eller samleje med den faste partner. I sidste tilfælde bør undgå, at partnerens sæd (som oftest er af delvis nedsat kvalitet) blandes med donors, enten ved at partneren bruger gummi eller ved at donorsæden er anbragt i et pessar, opad livmodermunden. Denne 'omvendte' pessar metode har vi særlig gode erfaringer med.

De, der vælger samleje med donor, opnår — efter vore erfaringer — langt oftere graviditet hurtigt end andre. Også dette påpeges de inseminationssøgende. Men vi understreger, at der ikke er noget bevis på at samleje altid forøger befrugtningssandsynligheden. Hvis kvinden ikke bryder sig om at elske med en hun ikke kender særlig godt, kan der meget vel være bedre chancer ved kunstig insemination, især når denne kombineres med onani.

Vi er ikke et kommercielt foretagende, hvis mål er størst mulig omsætning. Derfor er vi ikke bange for at svare ærligt, når man spørger os om hvad der motivationen bag dette idealistiske sæddonor-initiativ: Det er et oprør imod de statsdrevne hospitalers bureaukrati og formynderi (bl.a. deres diskrimination imod enlige og lesbiske). Dette har ofte ført til politiske diskussioner med dem, der har besøgt os, for ud fra fotografier at vælge en donor. Og mange har tydeligvis sat os i bås som 'reaktionære' og dermed 'mands-chauvinistiske'. Blandt de 21 lesbiske, der har søgt os, har en del været politisk aktive på venstrefløjen og tilknyttet Kvindehuset og nogle af disse har taget afstand fra vore anti-socialistiske "Al magt til individet" holdninger, samtidig med at de har benyttet vort tilbud indtil de fandt en donor selv. Vi er kede af at der, sandsynligvis af disse er skabt en myte om at vi skulle være mandschauvinistiske, således som det fremgår af Seksualpolitik's ellers fortrinlige artikel om Lesbiske og Insemination, oktober 1981.

Med venlig hilsen
på Sædhjælpsfondets vegne
Bo Warming, cand.scient.
fondsadministrator

IMELLEM

MÆND

SALONEN

bøssebillede i salonen

Skt Pedersstræde 20 København K

5 - 20 april alle dage 12 - 17

Kønspolitisk ø-lejr på Læsø

Vi er en gruppe i Ø-lejrbevægelsen som i år prøver noget nyt. Vi arrangerer en lejr for folk, der har fungeret i enkønnede basisgrupper

Der er gennem deltagelse i de enkønnede basisgrupper opsamlet mange erfaringer, som den enkelte i større eller mindre omfang er i stand til at udnytte i hverdagen.

Under ølejren er der mulighed for en yderligere bevidstgørelse og viderebearbejdelse af erfaringerne, i første omgang til gavn for den enkelte, men gennem udveksling af erfaringerne også for den større gruppe.

Det kan måske blive den platform, vi har behov for med henblik på at få overskud til og visioner om, hvordan vi kommer videre. Måske kan det være baggrunden for fremtidigt samarbejde samt forslag til konkrete projekter.

For at fortælle lidt om hvilken baggrund et par af deltagerne i ølejren har, har vi bedt to af forberedelsesgruppens medlemmer om at fortælle om sig selv:

Jeg hedder Benni og er 31 år. Jeg har været i Mandebevægelsen i København siden 1977. Før den tid var jeg et år i Bøssernes Befrielsesfront. Efter at have arbejdet i enkønnet basisgruppe i disse sammenhænge, er jeg nu gået ind i forberedelsen af denne ølejr. Jeg er blevet interesseret i, hvordan arbejdet i andre græsrodsbevægelser foregår. Da jeg startede i Mandebevægelsen var jeg i basisgruppe. Efter et års tid indgik jeg i emnegruppen Mandetryk, et alternativt forlag og forfatterværksted under Mandebevægelsen. Efter godt 3 år og et par udgivelser brød dette projekt sammen. Vi var ikke i stand til at forene vore kollektive idealer med vore egoistiske ambitioner. Siden har jeg været i forskellige andre emnegrupper under Mandebevægelsen.

Da jeg startede i Bøssernes Befrielsesfront var jeg 25 år. Jeg havde aldrig været i seng med en pige og tænkte at jeg sgu nok var bøsse. Jeg erklærede mig åbent som bøsse på seminariet, hvor jeg uddan-

nede mig til lærer. Men efter at have været i basisgruppe i Bøssernes Befrielsesfront et halvt års tid, blev jeg forelsket i en pige som aldrig før. Jeg gik så i basisgruppe i Mandebevægelsen og efter tre måneder i basisgruppe havde jeg mod til at indrykke en annonce, som gav mig kontakt med en pige. Jeg nåede frem til den i mine drømme så fortryllende oplevelse, at føre min stive pik ind i en kvindes kusse. Dette forhold varede knapt et halvt år og opløstes i al venskabelighed. Vi havde aldrig været forelskede, men oplevet enorm tryghed ved hinanden. Sideløbende hermed havde jeg forhold til mænd for at overbevise mig om, at forhold til mænd og kvinder kunne forenes. Senere blev jeg forelsket i en fyr, men min forelskelse ødelagde vort forhold. Det var det samme som jeg oplevede med den første pige, jeg forelskede mig i.

Af mine omgivelser blev jeg hele tiden konfronteret med krav om at vælge side i spektret hetero-homo. Men jeg har ikke villet vælge. Kort fortalt er mine seksuelle erfaringer fra de sidste 6 år følgende: Jeg har haft et par trygge, længerevarende forhold til kvinder, men ikke med nogen af de piger, jeg har forelsket mig i. Mine seksuelle erfaringer med kvinder er sparsomme. Derimod er mine seksuelle oplevelser med mænd mangfoldige. Men jeg har kun haft et par to-måneders tilløb til længerevarende forhold.

Jeg har stadig drømme: Jeg kunne tænke mig et længerevarende forhold til en kvinde. Jeg kunne tænke mig at opleve de problemer, der er forbundet med at blive far til et par børn. Jeg kunne tænke mig en dejlig fyr som lørdagselsker.

I forhold til disse drømme har jeg haft mange kvaler. Men jeg har taget store kampe med mig selv. Jeg har besluttet, at mit liv ikke må være spildt, fordi jeg ikke opnår længerevarende forhold med børn og lørdagselsker. Jeg har alt mit arbejde i græsrodsbevægelser — det har værdi i sig selv. Derfor har jeg skrevet bogen "Skyggen af min far" for at viderebringe mine erfaringer og give andre opmuntringer til at acceptere sig selv og bryde med Romanbladets normer for et godt liv.

Jeg er 31 år og mor på 7'ende år

Jeg har arbejdet i kvindegrupper i 7 år

Jeg tror på kvindestyrke. Jeg mener ting ville se anderledes ud bedre ud hvis det kvindelige fik overtaget en tid på vej til et ligevægtigt/ligeværdigt samfund.

Selv har jeg svært ved at leve op til mit kvindeideal.

Alt det, der med tiden satte sig i min ryggrad reagerer bag om mine ideelle tanker.

Jeg mener, det er vigtigt, kommende kvinder har ordentlige identifikationsmodeller og jeg mener at kunne finde et par til min evt. datter.

Selv har jeg en søn.

Jeg synes jeg ser så mange dumme mænd så megen dum mandighed. Et hav af tom værdighed, magt, ærkærhed angst.

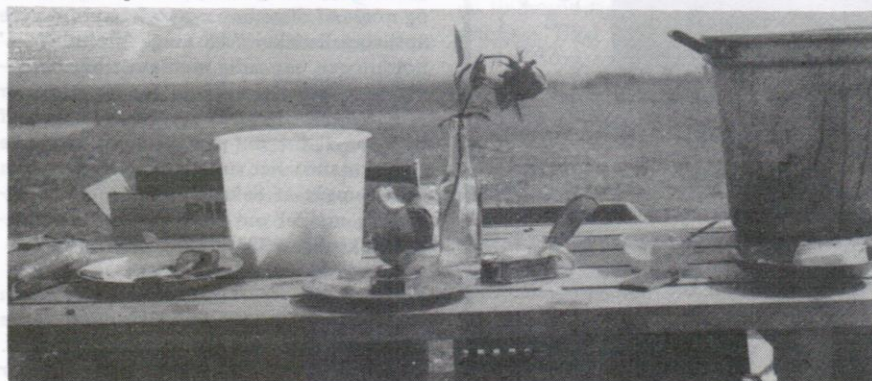
Alligevel forelskede jeg mig i mænd igen og igen og undres skuffes igen.

I tosomhedens: han for mig og jeg for ham på godt og ondt i tryghed, ansvarlighed, bundethed og begrænsning

Og i ensom/flersomhedens: stor frihed få løfter uden sikkerhedsnet forsøg på gensidig respekt styrkelse ved hinandens lyse sider forflygtigelse, fornægtelse af de mørke.

Og i hånden min dreng som skal blive den mand jeg stadig forsøger at se forsigtigt i silhouet.

Som et led på vej sidder vi her — igen til møde tre mænd — og jeg som vil lave lejr om det.

Afslutning

Vi har som mænd og kvinder bearbejdet vore kønsroller i enkønnet basisgrupper. Hvis du finder det overflødig, eller ikke tør gå i enkønnet basisgruppe, skal du ikke melde dig til denne ølejr. Vi mener, det er en misforståelse, at betragte den blandede basisgruppe som en genvej til et ændret kønsrollemønster. Vi vil bestræbe os på en ligelig kønsfordeling på lejren.

Vi har tænkt os følgende overskrifter for de enkelte dages debat:

1. Udveksling af erfaringer fra vore basisgrupper.
2. Boform og parforhold.
3. Kønsroller og seksuelle spændinger i græsrodsbevægelser.
4. Børn.
5. Nye møder.

Denne ølejr indgår i ølejren på Læsø, hvis overordnede titel er "Græsrods erfaringer" og henvender sig til folk, der har arbejdet i forskellige græsrodsbevægelser eller lignende sammenhænge.

Den kønspolitiske uge afvikles d. 19.-28. juni. Tilmelding til Ølejrbevægelsen. Yderligere oplysninger: Finn Westermann, C.F. Richsvej 40, 2000 Kbh. F. Tlf. (01) 19 96 91.

*Med knus og kys i nakken:
Anja Jochimsen,
Benni Waleng,
& Bjarne Brylle*

-andre kønspolitiske ø-lejre

Agersø har fra starten været en kønspolitisk lejr, og i år er emnerne:

Uge 25 Kvinder og Børn. Mandebevægelsen har i år hele syv uger med forskellige emner. Uge 26: Unge Fyre, uge 27: Børneuge, uge 28: Seksualitet, uge 29: Mænd og Magt, uge 30: Kropsudtryk og Hæmninger, uge 31: Mænd og Arbejde og endelig uge 32: International Uge.

Rugård Strand er igen i år hjemsted for bøsselejren. Den første af de ialt 5 uger, uge 27 har titlen Bøsser og Socialisme, og det er tanken at have et specielt tema for hver dag. De efterfølgende 3 uger har fællesoverskriften Bøsser i Dagslys, der er ikke på forhånd fastlagt noget program for ugerne, men bøsser med børn opfordres til at tage dem med på uge 30. Bøsselejren afsluttes med Nordisk Uge.

Hidtil har svenskerne været næsten ene om at repræsentere de øvrige nordiske lande og mange har været interesserede men afholdt sig fra at deltage på grund af sproget. Der har imidlertid ikke været større problemer de forrige år. Der har været enighed om på lejrene, at det er synd, at der ikke har været flere deltagere fra de andre nordiske lande, og i år har man altså taget konsekvensen og arrangeret en særlig Nordisk Uge.

Kommunikationen mellem de nordiske bøsseorganisationer lader meget tilbage at

ønske. I erkendelse af dette dannedes i Helsinki i maj 81 Nordisk Råd for Homoseksuelle. Der er al mulig grund til at tro, at dette råd kan give inspiration til et øget samarbejde i Norden. Forudsætningen er imidlertid, at man lærer hinanden at kende på kryds og tværs af landegrænserne, at man mødes og udveksler tanker og erfaringer og — for det er jo heldigvis ikke problemer alt sammen — har det sjovt og rart sammen.

I midten af april åbner Ølejrkontoret for tilmeldinger til årets lejre. På Agersø og Rugård Strand er deltagerantallet 50, på Læsø er det 60, og erfaringsmæssigt bliver en del af ugerne hurtigt fyldt op, så det vil være klogt at tilmelde sig så hurtigt som muligt.

Prisen for en uges ophold incl. kost bliver i år 560 kr. for voksne, der er børne- og ungdomsrabat ligesom arbejdsløse og andre kan ansøge om rabat. Endvidere kan man ved henvendelse til Ølejrkontoret rekvirere brochuren, der omhandler samtlige lejre under Ølejrbevægelsen.

Rødstrømpebevægelsen arrangerer også kvindelejr i år, men lejrarealet på Femø er blevet solgt, og man har endnu ikke fundet et andet sted ved redaktionens slutning.

Kurt Overaa

Adresser:

Ø-lejrkontoret
Vendersgade 8
1363 København K.
tlf. (01) 11 55 81

Kvindehuset
Gothersgade 37
1123 København K.
tlf. (01) 14 28 04.

International Bøsselejr i Thy ?

18. juli — 31. juli 1982

Har du lyst til at hjælpe os med at tilrettelægge dette års bøsselejr i Thy? Vort udgangspunkt er at skabe en indadrettet såvel som udadrettet debat omkring den ghetto vi vil forsøge at skabe på Festpladsen. Dette emne skulle gerne krydres med alt hvad du kan finde på af aktiviteter. Hvad er en middag uden krydderier. Dine ideer og/eller arbejdskraft kan du skrive om til: Steen Jensen, Lille Farimagsgade 2, 1., 2100 København Ø, tlf. (01) 42 64 24, eller du kan komme forbi og fortælle om det. Vi vil i et senere nummer af tidsskriftet "Hvis Tårer Var Guld" (tlf.: (06) 25 04 33 bringe nærmere oplysninger om den internationale bøsselejr. Thy-lejrens adresse er, for god ordens skyld: Gl. Ålborgvej 16, 7741 Frøstrup, tlf.: (07) 99 13 14.

Kærligst Fernis Pjanka

DER BANKER ET HJERTE

To norske radiojournalister Wenche Margrethe Myhre og Inger-Johanne Agerup har skrevet en perle af en bog om fysisk handicap og seksualitet.

Et emne der ofte har været på tapetet i de senere år — undertiden som overfladisk, sentimental dag- og ugeblads romantik eller som sterile ekspertrapporter, sjældent eller aldrig som loyalt behandlede udsagn fra de direkte implicerede: de fysisk handicappede. Det råder de to journalister nu bod på ved hjælp af ganske enkle midler: interviews med de virkelige "eksperter", en fornuftig "rødtråds" redigering og fremfor alt en ærlig og varsom stofbehandling.

Bogen indeholder desuden enkelte interviews med ikke-handicappede som lever i parforhold med handicappede — og nogle artikler om specielle emner skrevet af terapeuter eller af personer, som er stærkt engageret i et arbejde med relation til fysisk handicappede. Den bliver ved-

kommende og dermed spændende, fordi den ikke kun fortæller om seksualiteten, men giver plads for menneskets totalsituation, så forudsætningerne for at forstå helheden kommer i orden.

Men som sagt er hovedparten af de interviewede fysisk handicappede, deres handicap har vidt forskellige årsager, de har pådraget sig det på helt forskellige alderstrin, og naturligvis er deres familie-, bolig- og arbejdsmæssige forhold heller ikke ens. Og se — det er jo det vanskelige for behandlerne og resten af omverdenen. For som en af de interviewede siger, det er meget nemmere for de andre med "little boxes on the hillside", dvs. ensretning, væk og af vejen, du er blot en maskine der skal fodres, tømmes og holdes ren.

Det er en kendt sag, at alle samfund med eller mod deres vilje mere eller mindre undertrykker og diskriminerer minoriteter — også seksuelt, og bogen beskriver fremragende klart magtens overgreb på

den personlige integritet. En magt der tror sig berettiget til hvad som helst i de hellige tabuers, myters og fordømmes navne, og ovenikøbet vover at fortælle, at den gør det for at hjælpe og beskytte dig mod verdens uforstand og ondskab. Puh-ha den er barsk.

Det er en vigtig bog.

Det siges, at "Der banker et hjerte" har vakt begejstring og forargelse i Norge. Jeg håber, at de forargede er forargede over det fysiske og psykiske milieu en minoritet lækkes i, men . . . . .

Lillian Munk

Wenche Margrethe Myhre og Inger-Johanne Agerup: *Der banker et hjerte*. Udk. på Borgen. Pris: kr. 98,00.

SKYGGEN AF MIN FAR

Det, som umiddelbart virker stærkest i Benni Walengs bog "Skyggen af min far", er de 13 breve til faren. I disse breve kan man følge, hvordan han prøver at bearbejde sit problematiske forhold til sin manio-depressive far, som han både hader, har medlidenhed med, men også elsker.

Der er megen bitterhed i disse breve. Bitterhed over at faren ikke formåede at give sønnen den varme og tryghed, han havde brug for, og at han viderebragte sin egen usikkerhed overfor omverdenen til sønnen. Mange af disse breve er skrevet i situationer, hvor Benni har lidt nederlag, alligevel mærkes en større forståelse for faren som tiden går, og selv om det sidste brev er skrevet under en nedtur, slutter det alligevel optimistisk:

Sådan en vej op efter en nedtur er kun mulig med hjælp fra andre. I de sidste par år har jeg troet på, at jeg har venner. Mennesker, som holder af mig selv om de kender de sider af mit væsen, jeg selv har svært ved at acceptere. Sådanne venner har du aldrig haft.

Manglen på selvtillid går som en rød tråd gennem hele bogen: der kan umuligt være nogen, der vil danse, gå i seng, snakke med mig, osv.

I bogen følger man de første usikre forsøg på at få et seksuelt forhold til en

pige, og i *Brev til min far 7* fornemmer man den jublende sejrstolthed, da det endelig lykkes: *Jeg var i denne week-end sammen med Gitte. I morges lykkedes det mig at få min pik puttet ind i hendes kusse og få den til at sprøjte.*

I en række korte afsnit beskrives en lang række seksuelle oplevelser og venskabsforhold af kortere eller længere varighed til både mænd og kvinder. Sejrene er få og nederlagene mange.

Desuden er der i bogen en del digte, som med få undtagelser virker svagere end prosateksten, og som med fordel kunne have været udeladt.

Bogen er gennemillustreret af Eskil Hauchrog. Hans robuste streg klæder teksten og er ofte en venlig ironisk kommentar til den.

En selvbiografisk bog, der for det meste handler om store nederlag, små sejre og manglende selvtillid kan nemt blive klynkende og selvmedlidende. Det præger imidlertid ikke teksten hos Benni Waleng — tværtimod er der megen åbenhjertighed og selverkendelse i bogen, og mange af de korte præcise beskrivelser af, hvor dårligt og hensynsløst vi ofte behandler hinanden står stærkt prentet i hukommelsen længe efter, man har læst bogen.

Benni Waleng: *Skyggen af min far*

Tenti
Victoriagade
1655 København V

kr. 68 ved forudbetaling til
forlaget (giro 2082688)

ill. Eskil Hauchrog

Kurt Overaa

FASTLÅST

Bertill Nordahls ungdomsbog handler kort fortalt om to drenges kammeratskab, og handlingen strækker sig over 3 dage i deres liv, hvor der tilsyneladende sker en utrolig masse, men det er også kun tilsyneladende, for selvom bogen strejfer det hele, lige fra homofobi, forelskelse, kønsroller og jalousi til kvindebevægelse, forening, teknologi, konkurrencesport, politik og narkotika m.m., bliver det kun et strejf.

Det virker sært at læse en omhyggelig beskrivelse af den ene drengs værelse, mens man så at sige intet får at vide om dets beboer. På samme måde bliver de andre personer til stive papfigurer, der skøjter henover bogens sider i en friskfyrt tone, der virker påtaget og ikke særlig ægte; de bliver klicheer, så det er lige før man river sig i håret og tænker: — Er der ikke snart en af dem der smider papnæsen og siger BØH!

Alligevel, eller måske netop derfor, får man en meget præcis fornemmelse af at det er drenge med stort "D", det her handler om. Og man er lige så sikker på at det er mænd med stort "M" de ender som.

Det er det, der gør bogen så forstemmende at læse, og det er svært at få øje på bare skyggen af det mål, som forfatteren peger på i sin efterskrift til bogen der skulle "fortælle noget om, hvordan drenge mellem 13-18 år tænker, føler, snakker, oplever, drømmer . . . hvordan de er blevet som de er". Og det bliver også svært at nære det samme håb som forfatteren om at "bogen rokker ved et par hegnspæle . . . eller måske endda flytter nogle".

Tværtimod bliver ens fornemmelse efter at have læst bogen, at hegnspælene ikke er rokket en tøddel, måske snarere banket et stykke længere i, eller mere fastlåste, for at bruge bogens titel, og det kan man dårligt tro har været meningen med bogen.

I sin efterskrift siger forfatteren også at "det er som om de ord, vi har til rådighed, ikke slår til". Det kan man kun give ham ret i, også i dette tilfælde, hvor den såkaldte "rapportbog" fra Høst næsten virker som en parodi på en "progressiv" ungdomsroman.

jørgenielsen

*Bertill Nordahl:
Fastlåst? - en bog om drenge
Høst & Søn
ill. Lisa Jacobsen*

ABONNEMENT - BESTILLING AF GAMLE NUMRE.

Jeg vil gerne abonnere på SEKSUALPOLITIK.

Abonnement, 4 numre: 50 kr
indbetalt på giro 7 25 11 14
check følger vedlagt

Jeg vil gerne bestille flg. gamle numre:

5. årg. 1	} kr. 25 ialt	☐
5. årg. 3		
6. årg. 1+2		
6. årg. 3+4		
7. årg. 1		
8. årg. 1	kr. 12 (masochisme)	☐
8. årg. 2	kr. 17 (lesbianisme)	☐
8. årg. 3	kr. 12 (blandet)	☐
9. årg. 1	kr. 17 (handicappede)	☐
9. årg. 2+3	kr. 25 (homosex. i Norden)	☐

Bladene tilsendes, når beløbet er indkommet på vores giro eller pr check.

Navn & adresse: .....

.....
.....

SEKSUALPOLITIK

POSTBOX 1023

1007 KØBENHAVN K.

MANDENS KROP

I Pan's lokaler i Knabrostræde kan man frem til 4. april se temaudstillingen Mandens Krop

Cafeen har tidligere været rammen om skiftende udstillinger, men det er første gang, diskoteket inddrages, og det føles rart med de åbne døre udenfor den egentlige diskoteketid.

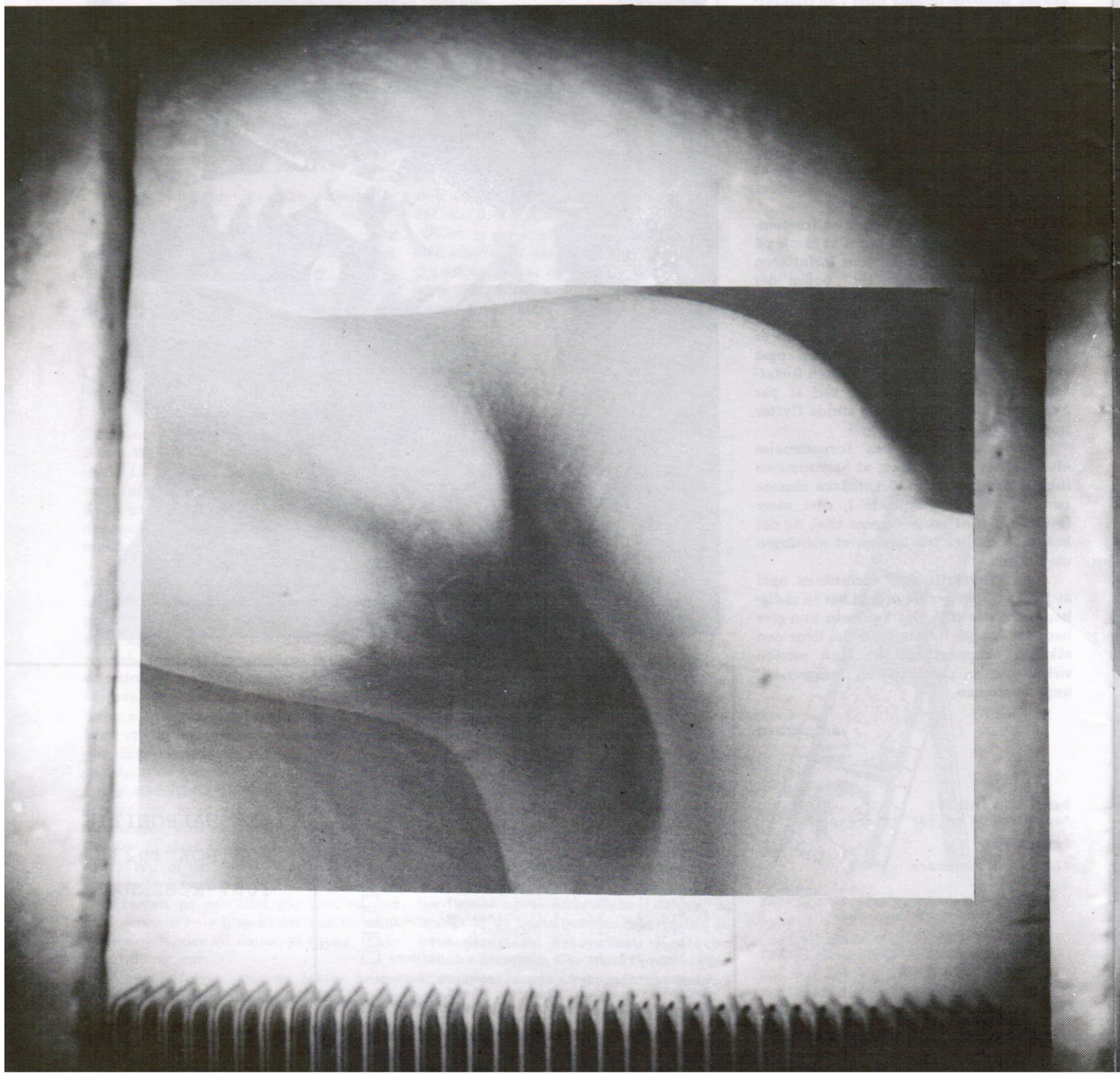
Ole Bachmann's billeder er fyldte med hverdagsatmosfære i en supernaturalistisk stil. En flaske hårshampoo, et slips, ledningen til en hårtørrer. Er han på vej til lørdagens jagt på Pan? På andre billeder ser jagten ud til at være faldet heldigt ud. Der er et håndklæde, et brugt klippekort eller en tube eksplorationscreme. På trods af, at de afbildede dele af ejermændens krop er ret asekuelle — et par fødder, en torso og i et enkelt tilfælde et ansigt, så

oser billederne formentlig af sex, og ejermændens føles meget nærværende. Ole Bachmann er et spændende bekendtskab.

Peter Olsen udstiller en enkelt vævning "Afskygninger" i rosa, sort og hvidt. Den er inddelt i felter med hvert sit mandeportræt. Man kan få timer til at gå med at studere de mange mandeportrætter, og det er et meget flot stykke kunst. Peter Olsen har præsteret her, man må håbe på, at AS Bestyrelsen kender sin besøgstid så vævningen kan blive i diskoteket, det er ikke hver dag man får en så oplagt chance.

Ole Morten Nygård har fire tryk med på udstillingen. Det er modelstudier i en helt anden stil end man ellers er vant til fra hans side. De virker imidlertid en smule stive og upersonlige, mere som stilovelsere end engageret kunst.

Arne Juelsgård udstiller 4 fotografier.

To atmosfæreladede billeder fra en tøjbutik (?) og to mandebilleder. En armhule på det ene og en nakke på det andet. De to billeder er enormt sensuelle, man får lyst til at røre ved dem. Gennem beskæringer styrer Arne Juelsgård behædigt uden om det banale. Sådan skal det bare gøres!

Jørgen Nielsen har lavet en serie på 3 fjerlette tegninger "Kærlighed". De er meget smukke og talentfuldt lavet, men har en tendens hen mod det lidt krukke-

Peter Degenkolw's 3 malerier i dæmpede farver er spændende, selv om jeg følte mig lidt distraheret af den runde lækre røv, der dominerer det største af billederne, og man her kunne ønske sig lidt mere dristighed i billedet af samme slags, som i et andet mindre billede af ryggen på en mand, her folder kunstneren sig mere ud og er mindre "pæn".

Mogens Schou udstiller også malerier. Det gennemgående motiv er svulmende muskelmænd af den type, man synes man kender kun alt for godt fra diverse pornoblade.

Det er 7 meget forskellige kunstnere, som her udstiller sammen, men ophængningen giver god mulighed for at tage stilling til den enkelte. Dog kunne jeg godt have tænkt mig, at Ole Bachmanns billeder var blevet vist mere samlede end det er tilfældet.

Forhåbentligt er denne udstilling kun begyndelsen på en ny æra for huset i Kna-
brostræde, et skridt på vejen til at huset bliver et naturligt centrum for bøsser og lesbiske kunstneriske udfoldelser på alle områder.

Kurt Overaa

venstre side

Arne Juelsgård: Armhule

højre side

Ole Bachmann

bagside

Peter Olsen: Afskygninger

